

ספר מרי"ח ניהוח

קונטרס "זיצא יצחק לשוח בשדה"

קונטרס על רבי יצחק אביחצירא זיע"א
בן מרן האביר יעקב רבי יעקב אביחצירא זיע"א
נפטר בי"ד שבט שנת תער"ב

לכבוד ההילולא של
הגה"ק רבי יצחק אביחצירא זצוקלה"ה וזי"ע עני"א הי"ד
בן לאביר יעקב רבי יעקב אביחצירא זיע"א
ובתוכו פנינים על הבכא סאלי זיע"א
ועוד דברים יקרים על משפחת אביחצירא

חברתיו וערכתיו בעזרת
החונן לאדם דעת
רן יוסף חיים מסעוד בן לא"א
רבי משה אביחצירא שליט"א

עפולה
שנת התשע"ט

הקדמה

"ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב", בהשגחה פרטית ובסייעתא דשמיא כמה ימים לפני הילולת רבי יצחק אביחצירא זיע"א בן לאביר יעקב רבי יעקב אביחצירא זיע"א, שלח לי יהודי יקר שאלה על אודות איזה סגולה ששמע שיש לעשות ביום הילולת רבי יצחק אביחצירא זיע"א ביום י"ד שבט ושאלני האם יש מקור לדבר זה.

ברחמי שמים זיכני ה' יתברך לשבת ולחפש עבור יהודי זה תשובה והתחלתי לכתוב כמה וכמה דברים על רבי יצחק אביחצירא זיע"א ואף קראתי עליו דברים ונצטרפו הדברים לכדי קונטרס נחמד.

על הקונטרס נוספו עוד דברים נחמדים על משפחת אביחצירא בכלל ועל רבי ישראל אביחצירא בפרט כמה וכמה ממופתיו.

וכן הבאתי כאן ממה ששלח לי ידידי היקר הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א, תמליל שהיה בין הרה"ק משומרי אמונים לבין רבי דוד חי אביחצירא שליט"א ורבי יקותיאל אביחצירא שליט"א (אשדוד) ממה שדיברו על הרה"ק הנ"ל כאשר בא לנחם אותם בפטירת האח הקדוש רבי אלעזר אביחצירא זיע"א בשנת תשע"א.

שמו של הקונטרס "ויצא יצחק לשוח בשדה" ניתן ע"י נוות ביתי מנב"ת כי בקשתי ממנה שם מתאים לקרוא לקונטרס זה, ושמו מתאים לו כי צדיק זה היה עמוד של תפילה וברכה לעם ישראל.

ויהי רצון שזכותו הצדיקים תגן עלינו לאורך ימים ושנים בבריאות נחת ושלוה ושמחה אכ"ר.

הכותב והחותם לכבוד התורה הקדושה
רן יוסף חיים מסעוד אביחצירא
שבט תשע"ט
עפולה

פיוט לכבוד רבי יצחק אביחצירא זיע"א לכבוד יום ההילולא י"ד שבט

אוצר החכמה
29361

כתב אבי מו"ר רבי משה אביחצירא שליט"א

שמו נישא בפי כל בדחילו ורחימו
אר"י נגלה לאביר יעקב בחלומו
להודיע על תינוק שיבוא לעולם כנשמתו
נודע לכלל מה תהיה אחריתו.

אשתך יולדת לך בן וקראת שמו יצחק
בנך יצחק יגדל וילמד עבודת שחק.
משחר ילדותו בקי בחכמת הקבלה
ידע סודות ורזין תתא ולעילא.

שלט במכמני התורה גלויה ונסתרה
אהב פיוט ושירה בליבו בווערה.
נהירים לו שבילי עץ החיים
אהבה לתורה נשפכת כמים.

ביקש אביר יעקב לברך ברכת הלבנה
אנא ה', אנא ה' הושיעה נא
אך זאת נעלמה והיא במחתרת
מעל העננים לבנה נסתרת.

נקרא יצחק בן השמונה אל אביו
נזף וגער בלבנה, כלל לא היה חביב.
עיניו כלפי שמים הרים
וראה זה פלא, עננים מתפזרים.

**צדיק הוא האי חסידא קדישא פרישא
אשרינו, מה טוב חלקנו, גאולה החישה.
גדול הוא במעלתו וצדקותו, הוא הקטן
אשרי יולדתו, גדולתו חכמתו אשר נתן.**

**ביקש ועלה ארצה לחונן עפרה
התיישב בטבריה וראה כי טוב סחרה
אך לארץ מרוקו, לעיר הולדתו חזר
זהו רצון הבורא יתברך אשר גזר.**

**חולים, עקרות, עניים וכל דורשי מזור
יוצאים ובאים לביתו הלוך וחזור,
לישיבת "אביר יעקב" אביו חזר
בגיוס כספים לאחזקה הישיבה עזר.**

**מעיד עליו הבבא סאלי, הוא ישראל
בלימוד, התמדה ושקידה בתורת האל
בזכות צדיקי הדור קרב לנו שנת גואל
קומו בחצי הלילה, מיכאל אליהו וגבריאל.**

**נפל שדוד במדבר רחוק מביתו
לא הספיקו להביאו לעירו לקבורתו,
רבי יצחק, הצדיק המהולל
מקום קבורתו עד היום בעיר תולאל.**

האם יש סגולה ביום הילולתו י"ד שבט לקנות ערק ולבקש בקשה בזכותו פנינים מתורתו, כתב יד קודשו ונס הבבא סאלי עם

בקבוק הערק

אוצר החכמה
29361

לכבוד הרב שליט"א

שמעתי סגולה ואבקש לדעת אם הנכם יודעים את מקורו והאם הוא נכון, בתאריך י"ד שבט לקנות בקבוק ערק ולבקש הבקשה ולומר שאי"ה בשנה הבאה אחלק זאת לציבור לע"נ רבי יצחק בן רבי יעקב אבוחצירא.

אוצר החכמה
29361

בברכה ותודה
שמואל קאהן

תשובתי אליו:

לכבוד הרה"ג שמואל קאהן שליט"א שלום וברכה וכט"ס!
אחדשכתה"ט כנאה וכיאה!

בדבר שאלתו על הסגולה בקניית הערק בתאריך י"ד בשבט יום הילולא רבה דרבי יצחק אביחצירא זיע"א ולבקש בקשה ולחלקו בהילולא רבה לשנה הבאה.

האמת שלא שמעתי על סגולה כזו. אך יתכן שישנה איזה סגולה כזו. וכמו שמובא בספרים שרבי יצחק זיע"א היה מרבה בשתיית הערק ואביא כאן פרטים על כל ענין זה בס"ד, וזה החלי:

תחילה וראש אבי כאן מתולדות חייו בקצרה של רבי יצחק אביחצירא זיע"א, ואז אכתוב על כל ענין הערק, בס"ד:

בכת"י 'ליקוטי תורה' שיצא לאור ע"י שאר בשרי רבי יוסף שלמה פרץ שליט"א הביא בעמ' י"ג מעט מתולדות חייו, ואביא ממנו, כי כעת רצוני בקיצור תולדותיו, וז"ל:

רבינו נולד לאביו הגדול איש האלהים כ"ק מרן עט"ר רבינו אביר יעקב אביחצירא זי"ע במחוז תאפילאלת (סג'למאסא) שבדרום מרוקו בשנת ה'תר"ך (1860 למנינם). על פי דברי תלמידו הגאון המקובל כמוהר"ר אבא חיון זי"ע בהקדמתו לספרי רבו, רבינו נקרא ע"ש רבינו האר"י (רבינו יצחק לוריא אשכנזי),

לאשר טרם לידתו ראה אביו בחלומו את רבינו האר"י כאשר מודיעו על לידת בנו הקרבה שיש בו ניצוץ מנשמתו הקדושה.

בוצין בוצין מקטפיה ידיע, כבר בגיל שש עשרה שנים כתב את הקדמתו הראשונה והמופלאה לספרי אביו בחייו (בשנת התרל"ו), ונודע בשערים גדולתו הנוראה בכל מכמני התורה, יחד עם גינוני קדושה מופלאים. במוצאי יום הכיפורים שנת ה'תרכ"ח סיפרו עדי ראייה אשר התפללו במחיצת מרן האביר יעקב זי"ע, שביקשו לברך ברכת הלבנה אך היתה הלבנה מכוסה בעננים ולא יכלו לברך, וציווה רבינו האביר יעקב שיביאו אליו את בנו הקטן רבי יצחק – בעודו ילד עול לימים. לפליאת הנוכחים הובא רבינו וגער כלפי הלבנה "וכי מו"ר אבי רוצה לברך והיאך מסתרת את מבעד לענן?" וראה זה פלא מיד התגלתה הלבנה במלוא יפעתה ובירך רבינו יעקב וקהל קדשו בשמחה רבה.

ביום שישי י"ד שבט ה'תרע"ב שקעה שמשו של רבינו בפתע פתאום לאחר שפורעים שפלים עז נפש נטלו את נשמתו הקדושה בעודו סובב בכפרי האיזור לחזק את בדקי הבית, משמשו רבי מסעוד אדהאן זצ"ל אשר נלוה אליו סיפר שקודם לכן הודיעו רבינו שעוד רגע קט יבואו פורעים וירצחוהו נפש ואילו בו לא ישגחו, וביקשו שלא יירא אלא ידאג להביאו לקבורה בעיר הקרובה ביותר עוד באותו היום, וכן הוה, הלא היא מצבת קבורת רבינו הקדוש זי"ע עד היום בעיר תולאל הסמוכה לבודניב וגוראמה אשר בחבל תאפילאלתף אשר נודע בקרב בית ישראל כמקום קדוש ונורא אשר רבו בו הישועות והמופתים.

רבינו נשא לאשה את הרבנית מרת עזיזה ע"ה, ונולדו להם בן אחד ושתי בנות, הגאון הקדוש כמוהר"ר אבא אביחצירא זיע"א – אשר לימים נשא לאשה את הרבנית מרת "לאלא" חזן בתו של מרן הגה"ק רבינו דוד אביחצירא זיע"א הי"ד, בתו האחת הינה הרבנית "לאלא" רחל ע"ה – אשר לימים נישאה לכמה"ר משה פדידה זצ"ל, והשניה הרבנית מרת "לאלא" חנו (חנה) – אשר לימים נישאה לרבי מסעוד נזרי זצ"ל.

רבינו זיע"א הניח אחריו ברכה שבעה חיבורים העוסקים בכל חדרי התורה: תולדות יצחק אשר בו נכללו ג' ספרים נפתחים – אלף המגן על פסוקי התנ"ך לפי סדר אלפא ביתא, לב טהור דרשות, השבת הגדול, בו רמז כל מצות דאורייתא ודרבנן במילת שבת, שרביט הזהב חידושים עהש"ס, זבחי צדק

הלכות שחיטה, כתר תורה דרשות, שערי בינה כולו סובב הולך לפרש ולבאר את התיבות "שיר השירים אשר לשלמה" בשה"ש. זכותו תגן עלינו. עכ"ל.

וכעת אביא כמה ענינים על הערק, וזה החלי:

בספר מאור ישראל על תולדות חייו של רבנו ישראל אביחצירא זיע"א הבבא סאלי שנכתב ע"י חתנו הרה"ג יהודה אריה הראל שליט"א כתב על רבי יצחק אביחצירא (בעמ' 14 - 15), וז"ל:

ככל שבלטה אצלו מידת ההנזרות מתענוגי העולם, כן רבתה הפליאה על כח שתייתו, רבי יצחק היה רגיל לשתות מידי יום כמות גדולה של "מאחיה", שנעשתה בדרך כלל מתמרים, דבר שהפליא את מקורביו ובני משפחתו. רבי יצחק נהג לשתות לפחות ארבעה ליטר "מאחיה" מידי יום מבלי שהשתיה השפיעה עליו חלילה לרעה. אדרבה ביום שנתעכבה אצלו השתיה, הרגיש לא טוב, ובלי ריכוז, ולא יכל לעבוד את עבודת הקודש שלו, עד שהומצאה לךו הכמות אותו היה רגיל לשתות.

פעמים רבות באו בני משפחתו במבוכה, בגלל נושא השתיה של רבי יצחק, וניסו למונעו מכך בכל מיני אמתלאות, אך ללא הועיל. עד שפעם החליטו לגומלו בכח, וניתקו את דרך הגישה לעליה בה חי ולמד, ע"י סילוק המדרגות היחידות שהובילו אליה, תוך אמונה שבדרך זו אפשר יהיה לפקח על מנת המזון המועברת אליו מידי יום, ולמנוע ממנו את המשקה. רבי יצחק הרגיש שנותק מהבית, וידע את הסיבה לכך. אך התפלל לה' שימלא את חסרונו.

בבית הסמוך לבית הרב, עמלה רבות בעל הבית בעשית המאחיה מהתמרים, אל ללא הצלחה. אותה אשה לא הבינה מה קרה, ומדוע בישול המשקה לא עולה יפה דבר שרגילה לעשות אותו, באותה שיטה, כבר שנים.

לפני שהתיאשה לגמרי עמדה ונדרה חמש ליטר משקה לרבי יצחק, אם יעזור ה' ותצליח. והנה הנסיון הראשון לאחר הנדר עלה יפה לשמחתה הרבה. ומיהרה למלא קנקן גדול המכיל למעלה מחמש ליטר, והתקרבה לעלייתו של רבי יצחק, להפתעתה ראתה שאין אפשרות להעלות את המשקה הנכסף לעליה, והחלה לקרוא בשמו של הרב. רבי יצחק הוציא ראשו מהחלון וראה את אותה אשה המבקשת לעלות אליו את המשקה. רבי יצחק הורה לה להניח את המשקה על אדם החלון הקרוב לעליה, ממנו יכול הוא להכניס אליו את

המשקה, ופטרה לשלום, לא לפני שאמר לה, שאם רוצה להצליח בבישול המשקה ממנו התפרנסהף שלא תשכח להביא אליו מנה יומית שהיה רגיל לשתות.

וכל מידי יום הגיעה אל רבי יצחק מנת המשקה, בלי שבני משפחתו ידעו על כך, בסברם שהנה הצליחו לגמול אותו משתיה, כי נוכחו לראות שאין הוא מבקש את המשקה שהיה כה קשור אליו.

לאחר מספר ימים נתקלה אותה שכנה בבעיה, של מחסור בקנקנים להעברת "המאחיה" אל רבי יצחק, ובאה אל בית משפחת רבי יצחק לשאול קנקנים. כאשר גם שם נגמרו הקנקנים, שאלו אותה מהי סיבת המחסור בקנקנים דבר שלא היה רגיל. אז סיפרה להם לפי תומה, שבכל יום היא מעבירה לרבי יצחק קנקן מלא, ואין הוא "טורח" להחזיר לה את הקנקנים הריקים, והיא מתוך רצון שלא להפריע לרבי יצחק בלימודו, מחפשת קנקנים אצל השכנים ע"מ לעמוד בהבטחתה לכבוד הרב.

עתה הבינו כולם מדוע אין רבי יצחק דורש את שתייתו ולומד במנוחה בעלייתו, ומאז הבינו, שאם מן השמים מסייעים בידו לשתות, אין הם רשאים להתערב בהנהגתו זו. כך בלט רבי יצחק בתורתו בנגלה ובנסתר, ובתפילתו המיוחדת שבקעה רקיעים, ובמופתים הרבים שעשה לבני דורו. עכ"ל.

אוצר החכמה
29361

סיפור זה מופיע אף בספר אביר יעקב שיצא ע"י הסופר חנוך ריגל (ע"י ישיבת אביר יעקב - אור מאיר שמחה נהריה של רבי דוד חי אביחצירא שליט"א) הסיפור מופיע במעט שינוי עיין שם (בעמ' 229-228).

סיפור זה אף הובא בספר סידנא בבא חאקי (בעמ' 78-79), ושם הוא הובא בקיצור נמרץ אך הוסיפו כמה סיפורים מענינים על ענין זה ואביאם בס"ד, וזה החלי:

וההנהגות שהיו מצויות אצלוף היתה שתיית ארק מידי יום ביומו במידה גדושה מהרגיל, וזאת על אף שאמנם היה מסגף עצמו מאכילה משינה ומשאר תענוגות ומותרות העולם הזה.

מספרים שאחיו הבכור רבי מסעוד זיע"א ניסה למנוע ממנו את שתיית הארק ולגומלו ממנה, אך לא הצליחו. ואפי' שפעל בכמה דרכים למונעו

מהגישה אל הארק, מצא לו רבי יצחק דרכים אחרות להשגת הארק, עד שהמשפחה הבינה שאם מן השמים מסייעים בידו לשתות, ואין הם רשאים למונעו מהנהגה זו, כיון שראו בחוש שאת כל תורתו וקדושתו וכתובת הפיוטים האדירים המרגשים והמרוממים שנכתבו לכבוד השכינה ולכבוד הצדיקים משיג הוא ע"י שתיית הארק, בגדר: נכנס יין יצא סוד התורה.

ענין הארק שנודע אצל רבי יצחק כדבר מקודש ביותר, ושדווקא לאחר שהיה שותה את המשקה הערק היה כוחו הגדול בתורה ובמופתים מתגלה ברוב עוזו ותפארתו, וכפי שידוע על מרן רבנו האביר יעקב זיע"א, שכל שלוחא דרבנן שהיה בא מארץ ישראל היה תופסו ולא היה מניח לו ללכת לפניו שהיה נשאר עימו לפחות חודשיים עד שלוש, כי היה אומר "אין תורה כתורת ארץ ישראל" ובאותם חודשים היה שואב ממנו רבי יעקב כל מה שהיה יודע, והיה מקבל עליו רבי יעקב להשתדל לאסוף מבני הקהילות את הסכום שהיה נראה לשד"ר שיוכל הוא לאסוף, ואף יותר. באחד הפעמים התקשו רבי יעקב ואחד השדר"ם בסוגיא ולא הצליחו ופענח אותה, קרא רבי יעקב לבנו רבי יצחק ואז היה רבי יצחק עדיין צעיר לימים, והציע לפניו את הקושי, רבי יצחק אמר להם הרי אתם יודעים שאיני יכול לעיין בסוגיא בלי ארק, קרא רבי יעקב למשרתו שיביא לפניו ארק לרוב וכך היה לאחר ששתה ונתבשם, פתח רבי יצחק את פיו בדברים עמוקים המתקבלים על הדעת, ואז נתפעל השלוחא דרבנן מרבי יצחק ונשאו על כתפו, ורק עימו, ואף הגדיל לומר לומר "גדולים כאלה אין בארץ ישראל".

ומכיון שענין הארק נודע אצל רבי יצחק כדבר מקודש ביותר, לכן פוקדים את את ציונו הטהור נוהגים להביא עימם ארק רב ולשופכו על קברו ואח"כ לאוספו חזרה לכליהם, ומשתמשים בו לצרכי רפואה שמירה והצלחה.

א. א"ה ריחמ"א: בספר הבית היהודי ח"י פרק מ"ד כתב שאין להכנס לבית הקברות עם דברי מאכל אך אם נכנסו לבית הקברות עם דבר מאכל אין הוא נאסר. וצ"ע מנהג וענין זה ששטפו את הקבר של הגה"ק רבי יצחק אביחצירא בערק ואח"כ שמרו את הערק לשתיה. וצ"ע. ונראה שמנהג וענין זה לא הונהג ע"י ת"ח אלא המון העם נהגו מנהג וענין זה.

ועיין בספר זכרון יצחק להרה"ג דוד טהרני מה שכתב בזה, וז"ל: אוכלין ומשקין שהוכנסו לבית הקברות לא נאסרו. ומ"מ לכתחילה אין להכניס אוכלין ומשקין לבית הקברות, והרוצים להניח מאכל או משקה על קבר צדיק לסגולה יעטפו את המאכל או הבקבוק בנייר או בשקית ניילון. עכ"ל. ועיי"ש בכל מקורותיו.

בכל אופן מכאן צ"ע על מה שנוהגים הרבה מעמך בית ישראל להניח מאכל או משקה על קבר צדיק לסגולה כגון בקבוק מים או ערק, מה ההיתר בזה.

וכעת מצאתי בשו"ת עטרת פז חלק ראשון כרך א' אור החיים סימן י' שכתב באות ט' שם בעמ' רלו וז"ל: ועוד אדבר כרגע בקצירת האומר ממש, מאשר יש לעורר הכא, בענין אשר יש נוהגים להניח דברי מאכל ומשקה ע"ג קברי צדיקים באומרו שיש בזה סגולה וכו'. ואח"כ אוכלים ושותים אותו המאכל או המשקה, האם אין בזה חשש? ועיין שם שהאריך מאוד בבירור הדבר, ובעמ' ר"מ טור ב' לגבי אוכלין ששהו תחת המטה שרו"ר שורה עליהם, כתב, וז"ל: ושור"ר הלום למו"ר בשו"ת יביע אומר ח"א חיו"ד ס' ט אות ה'), אשר עמד לדון שם בדברי הגמ' פסחים הנ"ל (קיב, ע"א) דאוכלין ומשקין שתחת המטה רו"ר שורה עליהם, מאי הוי דינא באוכלין שעברו ושהו תחת המיטה אם אפשר להתירן בדיעבד. והביא שם, כי לפי דברי התורת חיים הנ"ל שמבאר, דהטעם שרו"ר שורה על המאכלים הוי, משום דשינה הוי כמותא והרי הן כאילו היו באוהל המת, מזה יוצא דביעבד מותר. וז"ל מו"ר שם: והנה לפי דברי התורת חיים מוכח שבדיעבד אין קפידא לאוכלין ומשקין שתחת המיטה, שהרי אפילו אוכלין שהיו באוהל המת אין שום איסור לאוכלן (ואה"נ דלכתחילה היכא דאפשר אין להשאיר אוכלין באוהל המת ועי' ברכות יז ס"עב, ע"ש) וכ"ש כאן שהשינה היא רק אחד מס' במיתה ואין כאן טומאה גמורה, אלא שנראה שאין לסמוך כ"כ ע"ז לעשות פירוקא לסכנא (עי' ע"ז ל, ע"א) כיון שכל הענין הוא דבר סגולי ואינו ענין של סברא ללמוד דבר מתוך דבר. עכ"ל. ע"ש. ומתוך דבריו אלו של מו"ר חזינן דמתבאר, כי לעולם לכתחילה אין להכניס מאכל ומשקה לאוהל המת, אמנם בדיעבד אם הכניס אין שום איסור לאוכלן ולא חיישינן כלל לומר דרו"ר שורה עליהם. וגם רשום אצלי במחברתי דהגאון מוהר"ר נאמ"ן שליט"א העלה בחו"א אור תורה (ניסן תשמ"ו, ס' עב, אות ה) דאוכלין ומשקין שנכנסו לבית הקברות לא נאסרו, ואינו מצוי תח"י לעת עתה לעיין בו.

ולכן נמי בנידון דידן, ג"כ יש לומר דאה"נ דלכתחילה אין להכניס מאכל ומשקה לתוך האוהל הנמצא על קבר הצדיק, להמנע מכל חשש. וכו'. ובעמ' רמג כתב, וז"ל: ומכל הלין בהא נחתין ובהא סלקינן, דהרוצים בכ"ז להכניס אוכלין ומשקין להניחם ע"ג קבר הצדיק, יעטפו את המאכל בשקית נייר או ניילון וכדו', ואז יש מקום לצדד לקולא בזה. והנח להם לישראל. עכ"ל.

א"ה ריחמ"א: ועפ"י כל זאת יש להניח להם לישראל שמניחם בקבוקים של ערק או מים וכדומה על קברי הצדיקים ובפרט בהילולא של הבבא סאלי זיע"א נוהגים להניח ערק על גבי הקבר לסגולה (אע"פ שצריך עיין מה סגולה יש בזה, ואולי רוצים שמאכל שלהם והמשקה שלהם יהיה בו מקדושת הצדיק ועושין כן בתמימות ויש נחת לה' מנח), מ"מ יש ללמד אותם שיניחו את המאכל או את המשקה בתוך איזה שקית או ניילון או עטיפת נייר ע"ג הקבר אך כמובן באוהל הצדיק לא יאכלו שום מאכל, אלא רק ביציאתם מן האוהל של הצדיק.

ומה שהובא לעיל שרצו את קבר הצדיק רבי יצחק אביחצירא זיע"א על ידי ערק ודאי שאין מנהג זה מונהג ע"י תלמידי חכמים אך בכל אופן המשקה לא נאסר. ואולי יש נחת לצדיק מתמימות זו, וה' הוא היודע.

ידידי היקר הרה"ג כפיר ברוך מבורך דדון שליט"א כתב לי, וז"ל: אודות המנהג להניח משקה על ציון הצדיקים. מקורו טהור מספרי חסידות וכמובאר בספר אוצר החיים וייסברג עמ' קס"ב בשם הרה"צ מקאסוב שמידה טובה גדולה ממידת פורענות. ואם באשה סוטה משקין אותה ומקבלת רפואה וישועה. כך כאן בכח קדושת הצדיק. ובעטרת פז זביחי ח"א או"ח עמ' רמ"ב האריך בזה וכתב שיזהרו לעטוף המאכל והמשקה שעל גבי הקבר. ובספר טוב מצרים מערכת ח' כתב שהיו שופכים שמן. יעו"ש. עכ"ל. א"ה ריחמ"א: והנה בס"ד עיינתי בספר שצ"י ידידי היקר הרה"ג הנ"ל שליט"א טוב מצרים מערכת ח' ומצאתי בו דברים חשובים, וע"י ציין מקור זה נתחזק אצלי שמנהג זה לשפוך ערק על גבי הקבר לא הונהג מגדולי התורה ואביא בס"ד את מה שכתב שם הטוב מצרים רבי רפאל אהרן בן שמעון זיע"א,

לאות שכל שתיתו היתה בקודש יש להרגיש ממה שבהילולות שעורכים לכבודו, מרבים מאוד בשתית הארק, ומשתדלים לא לסרב למוזגים להם, ובכל

הוא במערכת ח' אות ג' ערך מהר"ר חיים כפוסי, (ואביא את אריכות דבריו כי יש עוד תועלת במה שכותב), וז"ל:

מהר"ר חיים כפוסי, מרבני מצרים הקדמונים. והוא מתלמידי רבינו האריז"ל בחכמת הנסתר כידוע. וג"ע בשה"ג מ"ח אות ל"ה כתב עליו וז"ל: הוזכר בחלק ד' שבתשב"ץ בטור הראשון סי' מ"ג ויש לו תשובה עם מהריט"ץ. ואני הדל יש לי חתימתו על פסקי רבני מצרים בדורו, עכ"ל. ואת אדוני הס"ר כי אין זה חידוש. שהרי בסוף תשו' הרדב"ז הישנות יש שם שני תשובות. הראשונה בענין אשה שנתקדשה בקדושין וחזרה בה. וחתום מהר"ר חיים כפוסי ז"ל לבדו. ותשובה שנית בענין צחוק הקוביא חתום ראשון הרב כמוהר"ר מאיר גאב'יזון ז"ל ואחריו הרב ר' חיים כפוסי ז"ל. ובתשו' אהלי יעקב למהריק"ש חתום במעב"ד של קידושין עם הרב כמוהר"א מונסון והרב משה אראגיל. כמ"ש בס' צ"ב. ובס' קכ"ב חתום בעדות עגונה. ובס' קל"א חתום ב' פעמים במעב"ד של מרד אשת הרב נסים ענקרי. עם מהר"א מונסון בראשונה ובשניה כמ"ש המעיין והרי כאן חתימות הרבה עם רבני מצרים שבדורו. ואין חידוש לחתימה אחת שראה ג"ע ז"ל.

מהר"ח כפוסי ז"ל, נקרא בעל הנס כאשר כתב עליו ג"ע בשה"ג [שלא במקומו]. והזכיר את הנס במערכת המ"ם בציון הרב ר' מאיר גאב'יזון ז"ל ומצאת כי תדרשנו באות ט'. וחיבר ס' ספרי חיים על ספרי ומכילתא. כמ"ש ג"ע במערכת ספרים אות ס' ציון ס"ד. ובספר ליקוטי יוסף צד ק"ס כתב שחיבר על ת"כ וספרא וספרי. והיתה מנוחתו כבוד במצרים ב"ב לחדש שבט ש' ה"א שלש מאות ואחד ותשעים כמ"ש הרב ליקוטי יוסף שם. ושמעתי שיש בצפת"ו ס' כת"י מהרב ז"ל.

מהר"ח כפוסי ז"ל יש לו עדיין בית הכנסת במצרים אשר נקראת על שמו. והיא בית הכנסת שהיה הרב מתפלל בה. ונשארה על שמו ז"ל וכמו שכן יש בית כנסת ע"ש הרמב"ם. ואחרת יש על שם הרדב"ז. וכמו שביארתי שמותם בהקדמות ספרי הקטן נהר מצרים. ומצבת קבורת הרב ז"ל ידועה ומפורסמת לשם ותהלה, עד היו, כי כל צר ומצוק ישפוך שיחו על מצבת קבורתו. וגדולים צדיקים במיתתם זיע"א. האמנם ראיתי בזה מנהג זר ומוזר אשר עושים המוני עם במצרים, על קבר הרב ז"ל אשר לא נשמע כמוהו בשום עיר ומדינה. כי כל ההולך להשתטח על מצבת קבורתו. ולשפוף שיחו, מוליך בידו בקבוק של שמן זית, ובפרט בערבי ר"ה יו"כ שמורבים העם להביא שמ"ל (שמן למאור), והכל נשפך על מצבת קבורתו. תהיה תעלה כבית סאתים מלאה שמן ההולך לאיבוד. ורק יהיה לתועלת הגוים השומרים את בית מועד לכל חי, כי ילקטוהו ויאכלוהו, ויעשו בו צרכיהם. ומלבד הצער שהשמן הזה הולך לאבדון בלתי תועלת למתים ולחיים. עוד גורמים סזה שתיים רעות. האחת שאין שום אדם יכול להתקרב ולהשתטח על הצדיק זיע"ע מפני הטינוף והלכלוך, וצריכים רק להתפלל מרחוק. זאת שנית שהשמן בטבעו הורס את הקשה ממנו. וע"כ גם אבני גדר מצבתו, ישחתו ויהרסו לרסיסים כאשר כן הוא עתה, וזה פרי מנהג של שטות אשר הוא לעג וקלס ממש. ובחסדי ה' אשר עזרני אזרתי כגבר חלצי ודברתי עם גדולי העדה היע"א וקבצנו סך גדול להקים עליו מצבה מפוארה, מאבני שיש גבוהה, ובסוף הבנין של המצבה נעשה שם מקום מיוחד לתת שם כל השמן הנדר והנידב למנוחת הרב זיע"א אשר משם ישפך לתוך חבית של מתכת חזקה, עשויה בסוגר ומנעול, וכאשר מתמלא החבית מהשמן יודלק בעה"ת בבית הכנסת הנק' על שם הרב ז"ל. וכבר אנחנו משתדלים בהקמתה, ה' יעזרנו על דבר כבוד שמו, וזכות הרב זיע"ע תגן בעדי ובעד זרעי ובעד כל המתנדבים והמשתדלים בהקמתה, חיים עד העולם. הם ובניהם וכל אשר להם. אמן. עכ"ל. א"ה ריחמ"א: ומכאן ראייה וחיזוק לדברי שאין לשפוף ערק על גבי קברו של רבי יצחק אביחצירא זיע"א כי יש כאן בל תשחית וכן לכתחילה אין לשים על הקבר דבר מאכל ומשקה וכן יתכן מאוד שאף המשקה של הערק הורס את הקבר ומקלקלו מחמת חריפותו.

זאת אין השתיה מזיקה לשום אחד מהמסובים, ואף אותם שבשעת הסעודה מרגישים הרגשת שכרות – אך מיד שיוצאים הם מפתח מקום הסעודה סר מהם כל רושם מהארק ששתו.

באחד המסעות התארח רבי יצחק אצל אחד מידידי הישיבה, כשהגישו לו לאכול שאל אותם האם יש ארק, ענתה לו בעלת הבית שבמחילה נגמר להם הארק, שאלה אותה רבי יצחק ומה עם החבית שנמצאת בעלית הגג, ענתה לו בעלת הבית, שהיא שומרת את החבית הזאת לבר מצוה שמעותדת להם במשפחה בקרוב, אמר לה רבי יצחק שלא תדאג יוכלו הם לשתות גם עתה גם

תמונת מצבת רבי חיים כפוסי זיע"א

א"ה ריחמ"א: אמרתי לתועלת אבי כאן עוד קצת מתולדות חייו של רבי חיים כפוסי זיע"א, זה החלי: מורו: ר' יצחק לוריא אשכנזי [האר"י].
 נולד במצרים ושקד על לימוד התורה יחד עם האר"י הקדוש. כיהן כראש הישיבה בקהיר ושימש כדיין וכאחד מרבני הקהילה יחד עם ר' בצלאל אשכנזי (בעל "שיטה מקובצת").
 בסוף ימיו חלה בעיניו וכמעט שלא ראה. לאחר שהעלילו כי לקח שוחד בתקופת כהונתו כדיין ולכן התעוור בהתאם לפסוק "כי השוחד יעוור עיני חכמים" (דברים ט"ז/ט), חשש לחילול ה' על כן הזמין את כל הקהילה לבית הכנסת "אל מצריין – אל אוסתאז" והכריז לפני כל הקהל כי שמע את הרכילות אולם מעולם לא לקח שוחד. פתח את ארון הקודש ואמר – הקב"ה הינו עד שלא לקח אפילו פרוטה אחת כשוחד, על כן אם לקח שוחד הינו מבקש למות מייד אולם אם לא לקח שוחד ה' יחזיר לו את מאור עיניו עכשיו. מייד חזר מאור עיניו וראה יותר טוב מראיתו טרם חלה. החלו לכנותו 'רבי חיים בעל הנס' וכדי להדגיש את הנס העצום חתם על מסמכים שונים – ה' נסי חיים כפוסי.
 ר' חיים יוסף דוד אזולאי [החיד"א] העיד כי ראה את חתימתו טרם חלה שהייתה כמו של כל אדם, לאחר שחלה בעיניו חתימתו הייתה על דף שלם ולאחר שהבריא היה צריך זכוכית מגדלת כדי להבחין באותיות הקטנות של כתב ידו.
 רצה לעלות לארץ ישראל אולם בשנת ה'שצ"א השיב את נשמתו ליוצרה. [בשכונת היהודים בקהיר קיים בית כנסת על שמו ומסורת בידי יהודי מצרים כי זהו בית הכנסת בו התפלל].
 מספריו: 'באור החיים': על התורה. 'ספרי חיים': פירוש על מדרשי תנאים, מכילתא וספרי.
 [תודה רבה לרבי זוהר יוסף חמו שליט"א]

בבר מצוה וגם לאחר הבר מצוה, וישאר להם גם לחתונה, בתנאי שכל השנים שימזגו לבקבוקים ולכוסות רק דרך הברז ולא יפתחו את מכסה החבית לראות את מצב החבית, (כיון שאין הברכה מצויה אלא בדבר הסמוי מן העין), וכך היה במשך שלוש שנים היו שותים ושותים ממנה בני המשפחה והחבית לא נגמרת. ביום מן הימים אמרה בעלת הבית לבעלה שסקרנית היא לפתוח את מכסה החבית לדעת את מצבה, והנה להפתעתם כשפתחו את החבית מצאוה ריקה מכל, אז אמר לה בעל הבית שמכאן תראה שלא יפול דבר מכל דברי הצדיק רבי יצחק. ע"כ מספר סידנא בבא חאקי זיע"א.

בספר גאוני אבוהצירא ח"ד (בעמ' 317 - 320) כתב על רבי יצחק אביחצירא זיע"א והי"ד, ובתוך אותו פרק כתב על ענין שתיית הערק ואביא את דבריו בס"ד כי יש בדבריו כמה הוספת פרטים יותר מדוייקים בענין זה, וז"ל:

טעות נושנת נתאזרחה בלב בני אדם בבואם לצייר ולדמות מי היה איש האלהים הזו הגה"ק רבי יצחק זיע"א אחד מן השרפים כפשוטו בו בחרה לבוא בשנית ניצוץ נשמת איש האלהים רבינו האר"י ז"ל כפי עדותם של גדולי אותו הדור בהעלותם עלי ספר את התגלותו של רבינו האר"י למרן רבי יעקב קודם לידת בנו רבי יצחק הנ"ל.

עצם העזתם למתוח קווים חומריים על איש אלהים לפשע יחשב, וחטא מוסיפים כאשר יציירו רח"ל את איש האלהים כאדם גשמי שתאוות שתיית האלכוהול גברה עליו ומידי יום ביומו הרבה בשתיית עראק, וחלקם לא יגורו ולא יחתו מצדקת הצדיק כאילו ארובה להם והעלו שקריהם על גבי הכתב תשלומי ארבעה וחמישה ליטרימליום מה שלא היה ולא נברא ובעל מעשה מודים שהללו מסלפין העובדות משמם וינתבום כרצונם לפי חשקם ותאוות ממונם. וכו'

הן אמת שהיה רגיל הגה"ק רבי יצחק בשתיית העראק אלא שזאת למודעי שגם שתייתו היתה במושגים רוחניים בלתי נתפשים בשכל אנוש קרוץ מחומר כדלהלן.

צא וראה ראשית ביאתו של צדיק זה לעולם שלא היתה רק לאחר פרק זמן שאביו פרש מאשתו. וגם אז היה זה בהוראת חלום מפי איש האלהים רבינו האר"י לחזור לאשתו כי עתיד להוולד לו בן ששורש נשמתו תתנוצץ בנשמת

הוולד. וכו'. ללא כל ספק כן ממש היה רבינו ששורש נשמת האר"י התנוצצה בו, והיה כלשונו של הגה"ק בבא מאיר: קדוש קדוש קדוש. שלא היה יכול לזכות גוף חומרי לנשמה כה גבוה מבלי הכנה וקדושה יתירה והיה זה רק לאחר שאביו נהג בעצמו כל גדרי פרישות וקדושה.

ולאחר בינות זאת, טרם החילותי לנסות לבאר יסוד שתייתו, בין תבין שכמו שכתבו על רבינו הבעש"ט שבעישון הטבאק היה בונה שמים חדשים (זוהר חי פר' תרומה דס"ב ע"ג) והכל יסודות רוחניים שלא בשכל אנוש יתפשו, כך גם היה הגה"ק רבי יצחק ללא כל ספק בשתייתו מתקן תיקונים ומייחד יחודים מה שלא יוכל אדם גשמי להשיג, שכן לפי מושגיו של זה כל המושג של 'שתייה' מושגת על אדני החומר, והיאך ישיג חומרי זה מושגים רוחניים נעלים מהשגתו ותפישתו.

העדות הראשונית על אמיתות דברינו הלא המה תלמידיו הקוה"ט מי בראש מרן מלכא המלך דוד "עטרת ראשנו" ואחריו הגה"ק חס"ק רבי משה אתורג'מאן ושאר הבאים אחריהם: הגה"ק רבי אליהו אביחצירא, הגאון רבי מכלוף אביחצירא, הגה"ק בבא סאלי ועוד. ואם אלו תלמידים צא וראה מי היה רבם.

אוצר החכמה
29361

בדומה למאי דעסקינן הכא וכסימוכין לדברינו, מידה זאת ניתן לראות ג"כ בהג"הק חס"ק רבי יצחק חי טייב לא מת בעל ה'חלב חטים' (הרב נולד בשנת תק"ד ונתבש"מ ב"ט כסלו תקצ"ו) שהיה מגדולי גאוני תונים והיה איש אלהים קדוש וידוע בעוזו ונפלאותיו. וראה להגאון הנאמ"ן שיחי' שכתב כי הגאון הנזכר מוהרי"ח טייב לא מת היה רגיל והשקיע בשתיית משקאות חריפים והיה מיישב בזה את דעתו. גם יסופר שהנהגתו לא מצאה חן בעיני קרובו רבי יצחק טייב בעל ערך השולחן שכיהן כרבה של תונסיה וגזר הרב על מוכרי המשקאות שלא ימכרו לו יותר. הרגיש רבי חי טייב בדבר וידע שיד דודו באמצע. הגיע דרשת שבת הגדול עמד הראב"ד רבי יצחק טייב לשאת דרשה נפלאה בפלפול עצום בבית הכנסת הגדול בתונס (נוסד בשנת ה' קכ"ה ונהרס אח"כ בעוה"ר באלול תשכ"א). בית הכנסת היה מלא מפה אל פה ובין הבאים היה גם רבי חי טייב שהתכנס בפניה. הרב התחיל כרגיל "ברשות מורי ורבותי! והנושא בא" – וראו זה פלא! הנושא לא בא... לפתע פתאום נשכח ממנו "הנושא" והמדרש וכל הדרשה כולה. העביר ידו על מצחו והתאמץ לזכור משהו, אך 'פורה' שר של

שכחה בעל את הכל... פנה לציבור בבקשבה ואמר: "אחי ורעי, האם רבי חי טייב נמצא כאן?" השיב לו רבי חי מתוך קרן זוית: "כן רבי, אני פה". אמר לו: "אנא בכח גדולות ימינך תתיר צרורה!" אמר לו רבי חי: תתיר אותי למטה, ואני אתיר אותך למעלה". מיד קרא הראב"ד למוכרי המשקאות היין והשכר שהיו בין הנוכחים וציום לתת לרבי חי כפי שיבקש. "פתח פיך ויאירו דבריך" – קרא רבי חי טייב. פתאום נפתח המעיין והתחיל לדרוש דרשה ארוכה במשך שלש שעות. וידעו כל העם גודל חכמתם וקדושתם של ארזי הלבנון האלה.

ומעין אותו מעשה כידוע אירע אף עם הגה"ק רבי יצחק זיע"א עם האשה שהיתה מעלה לו העראק, וכו' כפי ששמעתי מנכדה של האשה הנזכרת בדיוק נמרץ כפי ששמע מאביו.

האשה הנזכרת מרת פריחא עטייה ע"ה (אטיאס), התגוררה במלאח שבתאפילאלת עם בעלה רבי יעקב ע"ה. הקשר של הזוג עם בני משפחת אביחצירא החל עוד קודם לכן כאשר נולד ר' יעקב הנזכר אז התעורר ספק אם והיאך למולו מחמת שרגליו לא היו ישרות, הוריו העלוהו למרן רבי יעקב זיע"א והרב הורה למולו כאשר הוא בעצמו היה המוהל.

יום אחד כמין אי נוחות היה לו להגה"ק רבי מסעוד בנו בכורו של מרן רבי יעקב מהעובדה שאחיו הצעיר הגה"ק רבי יצחק היה רגיל לשתות עראק. הרב החליט למנוע הדבר מאחיו וסגר בעדו את הדלת של עליית הגג שם היה מסתגר ולומד ע"מ למנוע ממנו להשיג עראק. לרבי יצחק הפריע הדבר והוציאו מריכוזו.

לאחר זמן כעבור מספר ימים מרת פריחא ע"ה התעסקה בהכנת עראק "למקטרא" – עשיית העראק היה תהליך של בישול תמרים שהיו מצויים לרוב באיזור זה, והאידיוי עצמו כאשר עולה הוא היה מלעשה משקה העראק – אלא שכל הנסיונות להכין את העראק לא עלו לה יפה ולא צלחה. נדרה מרת פריחא ע"ה אם הפעם יצליח אזי הכד הראשון אתן לרבי יצחק וזאת מבלי ידיעתה על אשר אירע בין רבי יצחק לרבי מסעוד. משהוציאה נדרה מפיה החל העראק להצליח ואכן מילאה כדה ע"מ לקיים את נדרה ליתנו לרבי יצחק.

משהגיעה מרת פריחא ליד עליית הגג בביתו של הרב החלה קורא: רבי יצחק, רבי יצחק... הוציא רבי יצחק את ראשו וראה את הכד העארק

שהביאה לו מחמת נדרה. רבי יצחק שהיה אותה העת סגור בעלייתו ביקשה להניח הכד על אדן החלון, ואף בירכה שתזכה להפקד בזרש"ק והבן הילוד תקרא לו על שמו.

בדרך שאינה ידועה הגיע הבקבוק מאדן החלון לרבי יצחק שהיה סגור בעליית הבית. משנודע הדבר לרבי מסעוד וראה את כד העראק בחדרו הבין שאף שלו לא ניחא בדבר אך מן השמיים מסייעים בידי אחיו ואסור לו למונעו וכן היה.

כעבור זמן זכתה מרת פריחא לחבוק שני בנים לראשון קראה יוסף ולשני יצחק ע"ש רבי יצחק כפי שהורה לה. לאחר עשרות שנים ביום ד' שבט חלה יצחק בנה של מרת פריחא ע"ה, בהיותו בבית החולים ביקש את בנו לישיב עמו ואמר לו: אני לא עזבתי את אבי והייתי עמו עד הרגע האחרון, כך גם אתה. ואכן בנו הנזכר יעקב שקרוי ע"ש סבו ישב עמו עד ליום פטירתו ביום י"ד שבט שחל באותה השנה ביום שישי כעין התאריך והזמן שנתבש"מ הגה"ק רבי יצחק זיע"א ביום שישי י"ד שבט.

לימים הסביר הגה"ק רבי יצחק אביחצירא (חיפה, מפי בנו הרה"ג רבי דוד אביחצירא רב ומו"ץ בעיר חיפה), את יסוד שתיית העראק שהיה רגיל סבו הגה"ק רבי יצחק זיע"א, לדבריו היה זה תוצאה ישירה משורש נשמתו הגבוהה שקיבל נשמת רבינו האר"י. ללא כל ספק רבינו האר"י היתה נשמה גבוהה במיוחד. בהגיע נשמה כה גבוהה לשכון בגוף קרוץ מחומר ללא כל ספק זקוק האדם הזוכה לכך למין איזון מול אותו אור גבוה שבא לשכון בתוכו. העראק היה אצל רבינו זיע"א בחינה של איזון למול אותה נשמה שזכה אליה ולא חלילה במובן החומרי שבני נשמות זוטרות כמותנו משיגים ומבינים. והמשל בזה שתיית יין שמחד על ידו יכול האדם להגיע לדרגות השפלות והבזויות ביותר וכמאמרם ז"ל הרואה סוטה בקלקולה וכו' משום דיין מביא לידי ניאוף. ומאידך הפליגו ז"ל במעלת היין כמאמרם אמר רבי חנינא: כל המתפתה ביינו יש בו מדעת קונו.. אמר רבי חייא: כל המתיישב ביינו יש בו דעת שבעים זקנים... אמר רבי חנין: לא נברא היין אלא לנחם אבלים ולשלם שכר רשעים...

ובזה יובן מה שהיה ג"כ נכדו הגה"ק רבי יצחק (חיפה) רגיל בשתיית העראק וכבר שמענו עדויות שהיה שותה ותיכף ומיד מתיישב ללמוד בשקידה בלתי מתוארת הנמשכת על פני לילה שלם ולא פסיק פומיה מגרסא. ולכאורה

זהו היפך המציאות פוק חזי מאי עמא דבר אלא הענין ניתן לשער שזכו כל זר"ק של אותו צדיק לניצוץ מאותה נשמה קדושה ושוב יובן הענין כפי שנתבאר. ע"כ מספר גאוני משפחת אביחצירא.

לפי כל מה שהבאנו לעיל הרי יש ענין וקשר לשתיית העראק להגה"ק רבי יצחק אביחצירא זצוק"ל וזיע"א הי"ד עם שתיית העראק וכנראה היה פועל בזה ישועות על ידי שתייתו.

ופעם אמרתי בס"ד שה'מאחיה' נקראת כאן בפי העם ער"ק וערק הוא אותיות קר"ע שזה ר"ת של ק'בל ר'נת ע'מך, וכנראה הצדיקים הקדושים היו פעולים ע"י שתיית המשקה החרף ערק ישועות לעם ישראל מה שאנו לא מבינים בדרך הטבע.

בס"ד מצאתי איזה דמיון לסגולה שהזכר כת"ר בדבריו, ידידי היקר הרה"ג כפיר ברוך מבורך דדון שליט"א שלח לי צילום מספר 'מעשה נסים' (ח"ה) לרבי אברהם מוגרבי שליט"א כתב (בעמ' 290-291), וז"ל:

יום ההלולא י"ד שבט - סגולה בדוקה לזיכוי הרבים ומועילה במיוחד לזכות לקנות דירה או לתשלום חובות הדירה.

יום י"ד שבט הוא יום ההילולא של הצדיק הקדוש רבי יצחק אביחצירא הי"ד, בנו הקטן של אדמו"ר כמהר"ר יעקב אביחצירא זצ"ל. באותו יום למלאות בקבוק מהברז ולהזכיר את שם הצדיק בעת מילוי המים, ולשתות ממנו כמה ימים. ואני המחבר אברהם מוגרבי, אמרתי לשני צעירים יראי ה' ועשו כך, ואחד בדרך נס שילם את כל חובות הדירה אחרי שבועיים, ואחד קנה דירה בקלות אחרי שלשה שבועות. ויהי רצון שבזכות אמונה בצדיקים נזכה לכל טוב עם יראת שמים.

ויהי רצון שזכות הצדיק רבי יצחק אביחצירא זצוק"ל וזיע"א תגן עלינו ועל כל עמו ישראל אכ"ר.

ולמען יהיה תועלת במאמר זה אביא כאן כמה ליקוטים מדברי תורתו בס"ד, ואמרתי לעצמי להביא כאן כמה חידשים מספרו אלף המגן חידוש אחד על תורה חידוש אחד על נביא וחידוש אחד על כתובים, וזה החלי בעזר צורי וגואלי:

אלפא ביתא דאורייתא

אות אל"ף

"אלה תולדות נח, נח איש צדיק תמים היה בדורותיו, את האלהים התהלך נח".
אפשר לרמוז על הלומד תורה לשמה, שעליו אמרו חז"ל (עירובין נ"ד ע"ב) חן
תורה על לומדיה. דהיינו הלומדים אותה לשמה.

והנה, התורה שבכתב נחלקת לשלשה, תורה נביאים כתובים. ואמרו חז"ל (סוטה
מ"ו ע"ב) שהתורה נקראת חן שנאמר (משלי א ט) כי לוית חן הם לראשך
וכו'. ואפשר דלזה רמז 'אלה תולדות נח'. דמצינו שלשה נח בקרא. וכל נח
אותיות חן. ושלשה חן כנגד תנ"ך, שעליהם רמז שלמה המלך ע"ה בפסוק 'כי
לוית חן הם לראשך' וכו'.

'איש צדיק תמים היה' ר"ת גימטריא מלכות. לרמוז דהלומד תורה לשמה, עושה
עילוי לשכינת עוזנו הנקרא מלכות כידוע.

עוד 'איש צדיק' ר"ת גימטריא הוי"ה אדנ"י. לרמוז דהעוסק בתורה לשמה מיחד
קודש אבריו הוא. וצריך הלומד תורה לשמה שיהיה חשקה ואהבתה תמיד
בלבו, ויהיה ממית עצמו עליה, כדי שתתקים בו. כמו שאמרו רז"ל (ברכות ס"ג
ע"ב) על הפסוק 'אדם כי ימות באהל' וכו'.

וזה הוא הרמז נח איש צדיק ס"ת חש"ק רומז על חשק התורה.

'תמים היה בדורותיו את' ס"ת המות. דהינו, צריך שימית עצמחו על התורה.
'היה בדורותיו את האלהים', ר"ת אהב"ה. לרמוז שצריך העוסק בתורה שיהיה
אוהב אותה תמיד, כמו שנאמר (משלי ה יט) 'אילת אהבים ויעלת חן דדיה
ירוך בכל עת באהבתה תשגה תמיד'. וכיון שיהיו בו כל המדות הללו, ממילא
תתקים בו התורה, כמו שנאמר (משלי ח יז) 'אני אהבי אהב ומשחרי ימצאנני'.

אלפא ביתא דנביאים

אות אל"ף

'אל תירא כי אתך אני ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצך' (ישעיה מ"ג ה').
אפשר לרמוז על הגלות המר והנמהר הזה שארך כל כך בעונותינו הרבים, בא
נחם את ישראל ולדבר על לב בני ישראל שלא יקוצו באריכות הגלות,
שהקב"ה עתיד להושיעם, ויהפך אבלם לששון כן יהי רצון.

**בקבוק ערק של הבבא סאלי זיע"א
שהיה אצל האדמו"ר בעל החוקי חיים
האדמו"ר משומרי אמונים זיע"א**

אמר לי ידידי היקר הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מח"ס 'גם אני אודך' שכ"ק האדמו"ר בעל חוקי חיים משומרי אמונים הגה"ק רבי אברהם חיים ראטה זצ"ל וזיע"א אמר לו שקיבל בקבוק ערק מהבבא סאלי זיע"א ושמר את הבקבוק מאוד וכשמישהו היה זקוק לישועה גדולה אז הוא היה נותן לשתות מהערק. ואמר לי הרה"ג הנ"ל שהוא עצמו זכה לראות את הבקבוק של הערק אצל כ"ק האדמו"ר ואף נתן לו פעם אחת לשתות מהערק. (וכידוע שהיה לאדמו"ר זיע"א חביבות גדולה עם הבבא סאלי ובמקום אחר האריך בזה).

ואמר לי עוד ידידי בעל ספר "גם אני אודך" רמז על שתיית הערק שערק בלשון ארמית הוא לשון ברח כמו שכתוב על רשב"י וערק למערה דלוד כמבוא בזוה"ק, זה מרמז שאם האדם בעצבות והיצה"ר רוצה להפיל אותו למרה שחורה לכן שותים ערק ודרך זה יכולים לברוח מהיצה"ר ולהיכנס להיכלי השמחה, וכידוע שנהגו אצל חסידים לשתות משקה לחיים כדי להיות בשמחה.

ועוד רמז אמר לי בעל "גם אני אודך" עפ"י הגמרא בברכות דף ה' ע"א, וז"ל: א"ר לוי בר חמא אמר ר"ש בן לקיש לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע שנא' רגזו ואל תחטאו. אם נצחו מוטב ואם לאו יעסוק בתורה שנאמר אמרו בלבבכם אם נצחו מוטב ואם לאו יקרא קריאת שמע שנאמר על משכבכם אם נצחו מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה שנאמר ודומו סלה. עכ"ל. וכאשר כותבים ארק באות א' יש לרמז א' אחד היינו ק"ש ר' רינונה של תורה ק' זה קבר היינו יום המיתה.

אוצר החכמה
29361

ח. א"ה ריחמ"א: ועיין בספר מכתב מאליהו ח"ה עמ' 12 להגה"צ רבי אליהו אליעזר דסלר זצוק"ל שכתב, וז"ל: ובזה נבין את מנהג החסידים להרבות שמחה, אפילו חיצונית – ע"י משקה וכדומה – ולעסוק בשעת מעשה בדברי תורה ועבודה ואהבת הבריות. כי השמחה הזו, אם גם חיצונית היא, פותחת היא את הלב, כנ"ל. מה נפלא אשר כל המנהגים של ישראל – יהיה על פי איזו שיטה שתהיה – כולם מובילים לתכלית אחת – של תורה ועבודת השי"ת. (עי' "חסידות ומוסר" במדור זה עמ' 35 והלאה).

אוצר החכמה
29361

עוד יש לרמז ערק הוא ע' שבעים פנים לתורה ר' רימה זה יום המיתה וק' קריאת שמע. עכ"ד.

ויהי רצון שזכות הצדיקים תעמוד לנו ולזרענו עד עולם אכי"ר
בברכת התורה ולומדיה
רן יוסף חיים מסעוד אביחצירא
מח"ס מריח ניחוח
עפולה

נ"ב: הרה"ג הנ"ל כתב לי על מאמרי זה וז"ל: יש"כ גדול, האמת ששמעתי זאת
בקהילת נדבורנה משם רבי יצחק אלבוים שליט"א שאמר לי בשם אחד
שקורים לו רן אבוחצירא שי' ואולי זה אתם או מישהו אחר, בכ"א שוב תודה
על המקורות. ויה"ר שתזכו להגדיל תורה ולהאדירה בבריות גופא ונהורא
מעליא עמו"ש אכי"ר.

מכתבים למאמר הנ"ל

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מח"ס "גם אני אודך" ו"פרדס יוסף החדש על המועדים"
רחובות

**הקשר ההדוק בין האדמו"ר הבבא סאלי זיע"א עם האדמו"ר משומרי
אמונים בעל "חוקי חיים" זיע"א.**

להגריחמ"א שליט"א

מה שביקשתם לי לכתוב קצת על הקשר ההדוק בין כ"ק האדמו"ר בעל "חוקי
חיים" משומרי אמונים כש"ת הגה"ק רבי אברהם חיים ראטה זיע"א, עם כ"ק
האדמו"ר הגה"ק הבבא סאלי זיע"א.

א) הנה האדמו"ר הגה"ק בעל "החוקי חיים משומרי אמונים" זצוקללה"ה, אמר
על הבבא סאלי זיע"א, שהוא ניצוץ הבעל שם טוב הקדוש, שהרי גם קראו
לו בשם "ישראל", והנה גם הבבא סאלי זצוקללה"ה קירב הרבה יהודים לדרך
רבינו ישראל הבעל שם טוב זיע"א.

ב) ידוע שהבבא סאלי לא נתן לאף אחד שישב על המיטה שלו, ואילו לכ"ק
בעל ה"שומרי אמונים" זצ"ל, נתן לו רשות לשבת על המיטה שלו. ויש גם
תמונה ששניהם יושבים על המיטה, (ב"ה צירפתי לכם התמונה).

תמונת הרה"ק משומרי אמונים על מיטת הבבא סאלי זיע"א

ג) הבבא סאלי אמר על כ"ק האדמו"ר משומרי אמונים, בלשון זה: הריני מקבל את כבודו כמו שמקבל פני משיח.

אוצר החכמה
29361

ד) הבבא סאלי ביקש להאדמו"ר משומרי אמונים, שאחרי המאה ועשרים שנה שלו, שיאמר קדיש עבורו, וכן ילמד משניות, בכל השנה הראשונה, וכן ביארצייט שלו, ואף נתן לו סכום כסף מראש עבור זה. וכן באמת נהג האדמו"ר משומרי אמונים כל השנים.

ה) הבבא סאלי רשם פעם קוויטעל עם שמו והביא זאת להאדמו"ר משומרי אמונים זיע"א, שיתפלל עליו, יש תמונה מהקוויטעל שרשם. [מצורף כאו תמונת הקוויטעל]:

יחזיקו לי
ולפניו של ישיבה לעית
ולקני נזק לתשובה
יחזיקו לי כן עיניו וזכרו

אוצר החכמה
29361

ו) הבבא סאלי אמר פעם לגבאי שלו, שהוא יבוא היום, והגבאי לא הבין מה הכוונה, ובמשך היום הגיע האדמו"ר משומרי אמונים זיע"א, וראו ממש רוח הקודש עליו שידע מראש שהוא יבוא, מבלי שאף אחד יודיע לו על כך. וגם באותו יום לא תכנן האדמו"ר משומרי אמונים לבוא, רק באמצע הדרך שנסע למקום אחר, החליט ליכנס לבבא סאלי זיע"א.

ז) סיפר לי אבי הגה"צ רבי אלחנן יעקב דוד הכהן רבינוביץ שליט"א שפעם אחת היה נוכח בביקור האדמו"ר משומרי אמונים עם הבבא סאלי זיע"א, ואמר הבבא סאלי להאדמו"ר משומרי אמונים והגבאים, "שבו לכם פה עם החמור", פירוש שכולם ישבו יחד איתו, והוא כביכול החמור, עד כדי כך היה הענווה העצומה של הבבא סאלי זיע"א.

ואז אמר לו האדמו"ר משומרי אמונים שהנה "חמור", זה ראשי תיבות: "ח'כ'ם מ'ז'פלא ו'ר'ב ר'ב'נן", וכידוע מהזוהר שיש רמזים נפלאים על "חמור".

ואז הפטיר שוב הבבא סאלי בענווה גדולה, כבודו, אני מתכוון לחמור פשוט...

ה) צירפתי לכם עוד שיחה באריכות שהיה לכ"ק האדמו"ר משומרי אמונים זיע"א עם יבדל לחיים טובים ארוכים הגה"צ האדמו"ר כש"ת רבי דוד אבוחצירא שליט"א, שבתוך השיחה יש עוד סיפורים מופלאים מאד בענין הקשר ביניהם. נדפס בבטאון הנפלא "קול החצר", ע"ש ותרווה נחת.

ט) כמו כן צירפתי לכם מאמר נפלא מאד שכתב בענין זה הגה"ח רבי טוביה פריינד שליט"א והדברים מופלאים ונכבדים עד מאד למעיין שם ב"ה.

י) עוד צירפתי כאן קטע שהובא בגליון הנפלא והבהיר "חצר אמונים" (גליון רס"ב), מתורתו של כ"ק מרן האדמו"ר הגה"ק משומרי אמונים שליט"א [שיוצא לאור כל שבוע במסירות נפלאה על ידי מכון תש"א "ת'ורת ש'ומרי א'מונים", בני ברק, בראשות הגאון החסיד רבי שמואל רוט שליט"א ובנו הגה"ח רבי שלמה רוט שליט"א], וז"ל: הרה"ק רבי ישראל אביחצירא זיע"א היו לו דברים נסתרים בהנהגותיו שלא היו מובנים, וכשעלה לארץ ישראל התיישב בארץ הנגב, ונהג מזמן לזמן לנסוע לעיר עזה לקנות סחורה שהיתה בזול, ועבר בין הדוכנים ובודק את המחירים, והיות ששפת הערבית היתה רהוטה בפיו, היה יכול לעמוד אתם על ערכו, ועל פי רוב לא הסכים למחיר שנקב הערבי עד שנסתו על המקח, ופעם אחת תוך כדי וויכוח על המחיר התפתח לצעקות ביניהם, ומשמשו ר' אליהו אלפסי חשש שהערבי לא ישלוף סכין כנגד הבבא סאלי. ומי יעמוד בסוד צדיקים כאלו שהיו שביליו במים רבים ועקבותיו לא נודע. עכ"ל.

זכות מרן בעל הבבא סאלי ומרן בעל החוקי חיים משומרי אמונים זיע"א.

יגן עלינו לנצח נצחים לכל טוב אמן כן יהיה רצון.

בברכת כהנים באהבה כעתירת
גמליאל הכהן רבינוביץ
מח"ס "גם אני אודך"
ו"פרדס יוסף החדש" על המועדים

**הרה"ג בנימין עמרם נתן גרויז שליט"א
האדמו"ר מנייטרא בית שמש**

לכבוד ידיד נפשי הגאון הצדיק שלשלת היוחסין רבי רן יוסף חיים מסעוד אביחצירא שליט"א
מחבר ספרי 'מרי"ח ניחוח' ושאר ספרים שלום וברכה!
אחרי דרישת שלומו הטוב

הנה בענין מה שהרב הקדוש רבי יצחק אביחצירא זיע"א היה מרבה בשתיה,
אין זה קושיא כי השתיה באמת דבר טוב הוא לחלוטין, ורק שהבעיה היא
רק שאפשר להסחף מזה לדברים שליליים, שזה לא שייך ביחידי סגולה קדושי
עליון, וראינו אצל צדיקים קדושי עליון בפורים ששתו והגיעו לדרגות הכי
גבוהות שלא ראו את זה כל השנה ואצל רבי יצחק היה זה כל השנה.

וכבר כתב השל"ה הקדוש שלכן תיקנו חז"ל לקדש על היין כי טבע היין להרים
את המוחין והיינו טעמא דקידוש היינו טעמא דד' כוסות ובעיקר ראו
אחרי שתית יין שרף.

וכך ראיתי אצל מורי הקדוש מקרעטשניף כפר עטה שעבודתו בקודש היה כחד
מקמאי וכאחד השרפים שאחרי שתית היין בליל שבת וחג וביותר בפורים
שאז היה מגיע להתפשטות הגשמיות ממש. וכן ראיתי אצל מורי הקדוש מרן
הרמ"א פריינד זיע"א וכן ידוע מהרבה צדיקים תלמידי הבעל שם טוב כמו הרבי
מסאטמאר וכו', ופשוט אצל רבי יצחק היה לו את הכח להמשיך את הבחינה
הזו בכל השנה בחינת תלמיד חכם בחינת שבת ובחינת שבת דכולי שתא.

ומה שמעניין שעוד יותר היה זה משפיע לטובה אצל מורי הקדוש מקרעטשניף
אחרי שתית יין שרף וזה היה קבוע בכל שבת בבוקר אחרי התפילה שהיה
מקדש על יין שרף והיה מגיע להתפשטות הגשמיות קרוב לדרגת הנבואה והיה
מדבר רזי עולם.

ופלא מסופר מהרב הקדוש רבי נפתלי מליזענסק בנו של הרב הקדוש רבי
אלעזר מליזענסק בן הרבי אלימלך מליזענסק שרבי נפתלי היה תלמידו
של חכימא דיהודאי הרב הקדוש מרופשיץ זיע"א ונסע פעם להסתופף בצילא
דמהימנותא של הרב הקדוש אור ישראל מרוזין זיע"א ושאל אותו הרוזינער
למה ברופשיץ סעודת עתיקא קדישא היה בבחינה יותר גבוהה מבליל שבת
וענה לו כי בבוקר קידשו על יין שרף ואמר הרוזינער ידעתי שאתם היינו
הרופשיצערס הנכם חכמים אבל לא ידעתי שעד כדי כך.

וידיד נעורי האדמו"ר ממאטסדורף שליט"א אמר ש'ויטע אש"ל' ר"ת ל'קל א'שר ש'בת. והסברתי הכוונה שאברהם אבינו השקיע בנשמות החסד שהם אלה שהגיעו אליו לקבל תיקון השקיע בעיקר ביום שבת בבוקר בסעודת עתיקא קדישא שזה מדתו כן מעניין דרך אגב מורי הקדוש זיע"א מקרעטשניף שהיה מדבר דברי תורה בשבת בסעודה שלישית היה זה בקולי קולות ובליל שבת רגיל ובבוקר ממש בלחש ושאל אותו אחר אחד הצדיקים הנסתרים על זה ואמר לו כי מה תצעק אלי אומר הזוה"ק בעתיקא תליא מילתא.

ולסיום מה שכתבתם לגבי המאכלים והמשקים שהיו שמים על הציון לברכה פשוט שאין רוח רעה שורה על קברי הצדיקים רק שהבעיה בעצם בית החיים שיש שם עוד קברים.

זכות הצדיק יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

כה דברי עבדכם הנאמן
בנימין עמרם נתן בן שרה פערל גרויז
מנייטרא בית שמש
חופ"ק קצרין

נכתב בצד: ומה שאסור להורות אחרי היין כי אחרי רבים להטות וידעה התורה שרוב האנשים אין להם יישוב הדעת אחרי השתיה ולא פלוג וכן במקדש שלא יתבלבל ביחודים וכן משום מורא מקדש ואולי יגזים באהבתו על חשבון היראה שבמקדש ובפרט בעת העבודה צריך להיות מאוזן ביראה ואהבה שניהם כאחד טובים ודי בזה והוא רחום יכפר עון.

**ניחום אבלים של כ"ק האדמו"ר משומרי אמונים זצוק"ל
אצל אדמו"רי משפחת אביחצירא בפטירת ה'בבא אלעזר'
זיע"א רבי אלעזר אביחצירא"**

**תוכן שיחת הקודש בניחום אבלים בבית האדמורי"ם למשפחת
אבוחצירא שליט"א בשבוע שעבר [דברים]**

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: מה עונים לשואלים על מה שקרה?
אדמו"ר שליט"א: צריכים רחמי שמים.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: אנחנו זקוקים לזה הנביא אומר בשצף קצף
הסתרת פני ממך וברחמים גדולים אקבצך, אנחנו היום זקוקים לרחמים
גדולים, כל המשפחה שבורה ורצוצה, כולם.

אדמו"ר שליט"א: כל עם ישראל כך, זה דבר שלא שמענו כזה מאז החורבן, אז
כולם רצחו, מאז לא שמענו זאת כל השנים.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: הסבא קדישא אהב את האדמו"ר שליט"א אהבה
גדולה, ושמר איתו סודות וגילה לו סודות ואמר לו דברים שלא אמר לאף
אחד בעולם, הקב"ה יאריך ימיו של רבינו האדמו"ר בעוד שנים רבות כדי

ט. מתוך גליון קול החצר גליון קט ואתחנן תשע"א.

◆ קונטרס ויצא יצחק לשוח בשדה _____ לז

להמשיך לעשות נחת רוח לסבא, סבא מסר לכבודו פיקדונות חשובים שהוא נהנה מהם, אז הוא צריך להמשיך ליהנות מהם עוד הרבה שנים.

אדמו"ר שליט"א: הוא סיפר לי פעם שהוא ראה את דודו בחלום, והוא ביקש לו שרוצה לראות את משיח.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: דודו זה הוא רבי יצחק, הוא חלם את רבי יצחק שהי' מורו ורבו וגם הי' הסנדק שלו.

אדמו"ר שליט"א: אז הוא אמר אמר לו שהוא לא יוכל לראות אותו כי לא יוכל לסבול את זה, אבל הסבא התעקש, והוא הכניס אותו להיכל של המשיח, וראה את הרגלים שלו, וראה שהם כ"כ מלאים בפצעים לא יכל לסבול את זה ומיד רץ החוצה.

רבי יקותיאל אבוחצירא שליט"א: אני שמעתי את זה ממור"ר אבי ז"ל.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: והוא מדוכא בעוונותינו, כמו שהפסוק אומר רוח אפינו משיח ה' אשר אמרנו בצילו נחיה בגויים ובחבורתו נרפא לנו.

אדמו"ר שליט"א: ה' ירחם על עמו, זה הדבר שהייצר של רציחה שולט היום כ"כ ל"ע, כל יום שומעים ל"ע כאילו דברים, וע"ז צריכים רחמים גדולים, צריכים מאוד לעורר רחמים.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: יש לי שאלה לרבינו שליט"א, מה נענה לכל אלו ששואלים שיהודי עושה דבר כזה, מה נענה? מה נענה? אדם שנקרא בן תורה, אדם מהדת.

אדמו"ר שליט"א: אין מה לענות אין מילים, ואין מה לחשוב בזה.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: רבינו, מה צריך לתקן אחרי מעשה כזה, איזה נקודה?

אדמו"ר שליט"א: אנחנו מתפללים שחרית, והולכים עפ"י האר"י הק' עולים מעולם לעולם אצילות בריאה יצירה עשויה ואחר כך מה עושים - תחנון מסירות נפש - מוסרים את הנפש.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: אף אחד לא יכול לעשות מסירות נפש כמו רבינו, כמו בנענועים שרבינו בארבע שעות בנענועים יכול לבטל את כל רוחות העולם, מי עוד יכול לעשות זאת.

אדמו"ר שליט"א: ומה אומרים אח"כ ואנחנו לא נדע מה נעשה.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: כי אליך עינינו.

אדמו"ר שליט"א: זה מה שצירתי לומר,

רואים בחוש אפי' מי שיש לו רק קצת עיניים רואה שזה הזמן של ביאת המשיח, לא כמו שהי' כל הזמנים והקיצים קץ זה וקץ זה כמובא בזוהר הקדוש, היום רואים הכל בחוש, ומה שכתוב בתורה ובנביאים ובכתובים, ובשאר ספרים זהו זה, רואים הכל היום בחוש הכל מה שקורה בעולם, איני רוצה להאריך כאן, אבל מי שרוצה לראות רואה שזהו זה.

אוצר החכמה
29361

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: זה בעיתה?

אדמו"ר שליט"א: זה בעיתה אבל...

אוצר החכמה
29361

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: יש לי שאלה לרבינו, הפסוק אומר הנביא אומר אני ה' בעיתה אחישנה, הקטן יהי' לאלף והגדול לגוי עצום הנביא אומר אני ה' בעיתה אחישנה, מה קודם נאמר הרי השכינה קודם נגלתה, אז למה אומר בעיתה אחישנה, הי' צריך לומר אחישנה בעיתה, מה רבינו דרש על זה.

אדמו"ר שליט"א: את זה שאלתי ואמרתי על זה כך, בעת החורבן יצאה השכינה לפני עם ישראל כדכתיב עשר גליות גלתה שכינה, אז ג"כ לפני ביאת המשיח תחזור קודם השכינה כך כתוב בזוהר, אז השכינה תשאל את הקב"ה איפה אילך אין לי איפה ללכת, אז הקב"ה יבנה את בית המקדש ויחזיר קודם את השכינה ואח"כ יגאלינו, וזה כתוב בונה ירושלים ה' ואח"כ נדחי ישראל יכנס, הגמ' אומרת לולא שני שנים של ונושנתם ח"ו לא נשאר וכו', למה זה, רק יש תמיד טענות של המקטרגים שעם ישראל לא זכאים, אבל אצל הקב"ה אנחנו בניו והקב"ה מתגאה בנו ולא רוצה להביא את משיח דוקא בעיתה בלי זכות עם ישראל, אז בשביל זה הקדים הקב"ה את שני השנים מפני שהקב"ה הבטיח שהגאולה יהי' בעיתה, ואז יוכל להקדים לעשות האחישה להראות שהאחישה - הגאולה רק בזכות ישראל.

היום שעוסקים בתורה ובחסדים שלא הי' כמוהו, והבעלי תשובה שלא הי' מעולם, אין בהיסטורי' מיום שיצאנו ממצרים דבר שעם ישראל מעצמם ישובו בתשובה, ומליונים מהם, לא שמענו דבר כזה.

הרמב"ם כותב בהלכות תשובה כבר הבטיחה לנו תורה שסוף ישראל לשוב בתשובה ומיד נגאלין שנאמר והי' כי יבואו אליך כל הדברים האלה הברכה והקללה ושבת עד ה' אלוקיך וכו', אז כולם שואלים מהו הברכה והקללה, או ברכה או קללה, אז אפשר להגיד ע"ז דבר פלא, הבעש"ט הק' זצ"ל אמר שלפני ביאת המשיח יבוא ברכה גדולה על עם ישראל וגם עניים יתחילו להתרגל לחיות כמו עשירים, היום חיים עשירים בשלושה חדרים ועניים בחדר אחד, ואז גם העניים ידורו בשלושה חדרים, מי שמרוויח היום עשר זהובים בשבוע ירוויח אז מאה, ופתאום הס"מ יניח את הידיים על ההשפעות אחר שהתרגלו, ויהי' דחקות ואיש את רעהו חיים יבלעהו מרוב הדחקות והחובות וכו', הרי רואים את זה בחוש עד היום הי' הרחבה והיום הכל ירד וכבר הורגלו לשפע, אז אמרתי ע"ז והיה אין והיה אלא שמחה כי יבואו אליך הברכה והקללה שהברכה תהי' ח"ו קללה, ושבתה ומצד שני רואים את הבעלי תשובה שלא הי' מעולם אז זה הסימן שאנחנו כבר בגאולה.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: חזק חזק וברוך.

רואים בחוש ! רואים בחוש!

וחוץ מזה ההתנהגות בעולם, ובעניין ארצות ערב, הם מוכנים כבר כולם ימח שמם לבלוע את עם ישראל ולחלק את ארץ ישראל, וכל היום וכל הלילה שבתם וקימתם אני מנגינתם, כל העולם מסוף העולם ועד סופו אפי' אמריקה כולם רצו את זה והיו מוכנים לזה, והקב"ה בלבב אותם,

רואים ממש דברים גלויים שלא הראו מעולם, כמו הניסים למשל כאן בדרום, אני גרתי בירושלים בשנת תש"ח והי' להם כמו ששמענו אז הוציאו שבע תותחים ואז הם זרקו פגזים של שניים וחצי אינץ', רק מההדף ומהקול יכלו להיפגע ואלף הרוגים היו בחודש אחד, והיום זורקים טילים של מאה ושלושים אינץ', שכל אחד מהם יכול להרוס בנין של חמש קומות, ולא קרה שום דבר.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: באים מלאכים ומכוונים אותם.

אדמו"ר שליט"א: שמעתי ממישהו שקרא בעיתון צרפתי שכתוב שם שאחד שאל את הראש של החמאס, הטילים שלכם נעשה מנייר, אז הוא אמר לו שיש להם את הטילים הכי חדשים שקיבלו מאיראן, אבל מה נעשה שהשם שלהם זורק אותם לצדדים.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: זה מה שאומר רבינו החתם סופר הללו את ה' כל גויים שבחוהו כל האומים כי גבר עלינו חסדו, הוא שואל וכי הגויים צריכים לשבח הרי אנחנו צריכים לשבח, רק הוא אומר כמו שרבינו אומר שהם יודעים את הניסים שנעשים יותר מאיתנו, לכן רק הם ישבחו, אין בעל הנס מכיר בניסו.

אדמו"ר שליט"א: אבל מזה יחייבו אותם, בשביל זה אנחנו צריכים לעורר כי לא שמענו ניסים כאלו מאז יצאנו ממצרים.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: כימי צאתנו מארץ מצרים אראנו נפלאות.

אדמו"ר שליט"א: כל הגלות ה' רק שמדות וגזירות, אלפיים שנה לא ראו חסדים אולי לפעמים, והיום ב"ה זה ארבעים שנה מאז מלחמת ששת הימים רואים ניסים גלויים.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: כבוד האדמו"ר אומר דברים העומדים ברומו של עולם, עין לא ראתה אלוקים זולתיך, מה שהאדמו"ר אומר אומר דברים נפלאים, האדמו"ר משרידי דור דעה, האדמו"ר ממעתיקי השמועה, הדברים של האדמו"ר יש להם משמעות למעלה ולמטה

אדמו"ר שליט"א: [בענוותנותו] גם ילדים קטנים יכולים לומר את זה, העיקר שהקב"ה יתגלה אלינו.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: יתגלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, הגלה נא ופרוס חביבי עלי,

אדמו"ר שליט"א: אנחנו פשוט לא רואים, הוא כבר גלוי עכשיו, אם מתבוננים מה שקורה בעולם, רואים שהוא גלוי.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: כבוד האדמו"ר עכשיו שלושה דפורענותא שמעו דברי וחזון, כשאומרים שמעו זה משפיע על השמועה, שאומרים דברי משפיע על הדיבור, שאומרים חזון משפיע על הראיה, עכשיו גם ישמעו וגם

יראו וגם ידברו, אז יאמרו בגויים הגדיל ה' לעשות עם אלה, יהי רצון היינו שמחים, בלי שום ספק.

אדמו"ר שליט"א: הקב"ה רוצה שידברו ויספרו באמנותו.

אוצר החכמה
29361

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: האמנתי כי אדבר כך אומר הבעש"ט האמנתי אני זוכה לאמונה ע"י הדיבור ואח"כ אני עניתי מאוד.

אדמו"ר שליט"א: צריכים לחזק את עם ישראל להכניס אמונה ולהראות כי בעז"ה אנחנו ממש רואים כבר את אורו של משיח, אני אומר, היום הוא לא עומד אחרי כותלינו הוא עומד כבר לפני כותלינו.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: כמו שהצמח צדק אומר חסר רק לצחצח את הכפתורים, נעליים יש, בגדים יש, רק לצחצח את הכפתורים.

אוצר החכמה
29361

אדמו"ר שליט"א: אם הצדיקים האלו היו בזמננו היו רוקדים כל היום.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: רבי ישראל מרוזין ע"ה, הקדוש ישראל מרוזין אמר שלפני ביאת המשיח אדם שמאמין יהי קשה כמו לטפס על קירות, ולכאורה היום רואים שלא ככה, רואים שיש אמונה גדולה, רק אפשר להגיד שקדוש ישראל מרוזין ראה ברוח קדשו את הטכניקה של היום שיכולים בכל מיני טכניקות לטפס על קירות שבזמנו זה היה דבר קשה מאוד, אז לכן הוא אמר שהאמונה בתקופה של ביאת המשיח יהי כ"כ קל כמו לטפס על הקירות, הבעש"ט אמר אמונה ר"ת נ'פתחו ה'שמים ו'אראה מ'ראות א'לוקים.

אדמו"ר שליט"א: כתוב בספר חסידים שהקב"ה עושה עם בן אדם נס קטן ואם הוא נותן על זה שבח והדי' אז הוא עושה איתו נס יותר גדול, אז על זה הקב"ה מראה לנו את הניסים הגלויים כאן בארץ שאם נשבחו, בעז"ה יבוא הנס הגדול שזה מלחמת גוג ומגוג.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: על ניסך שבכל יום עמנו.

אדמו"ר שליט"א: זה מאה אחוז שצריך להיות יום הנקמה לפני הגאולה, כתוב במדרש ששלמה המלך שאל את הקב"ה אימתי יהי הגאולה, אז הקב"ה אמר לו יום נקם בלבי ושנת גאולי בא, אז מוכח להיות הנקמה מקודם, ככתוב ונקיתי דמם לא ניקיתי וה' שוכן בציון, הנקמה מוכח להיות.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: ונקם ישיב לצריו וכיפר אדמתו עמו.

אדמו"ר שליט"א: אז שאל שלמה המלך מתי, אז הקב"ה אמר לו ליבא לפומא לא גליא, ואת זה עכשיו רואים, ובעז"ה כשיהי' הנקמה הגדולה יום נקם בלבי אז עם ישראל יינצל, וזהו ההכנה הגדולה לכשיזרקו את האטום לא יזיק לאף אחד מעם ישראל, כתוב בספר אהבת יונתן על ההפטרות או בפרשת עקב או בפרשת בלק וכלשונו: דידוע שעם ישראל יינצל ממלחמת גוג ומגוג בארץ ישראל הגם שיעברו עליהם הרבה צרות ועכ"ז לא יעזבו את ה' ואת ארץ הקודש, וזה יהי' תשובה, כי מקודם הי' החטא שהלכו למצרים לעזרא ומזה נגרם הרבה חטאים, אז בזה יהי' תשועתם שלא יעזבו את ארץ ישראל, ככה הוא כותב.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: זה דברים גדולים, זה דברי נחמה הכי גדולים בעולם שיכולים להיות, זה דברי נחמה אמיתיים, זה הבטחה.

אדמו"ר שליט"א: האברבנאל כתב ארבע ספרים על המלחמה הזאת בין הנוצרים למוסלאמים, מצמיח ישועה, מעייני ישועה וכו'.

בהזדמנות הזאת רציתי לשמוע מכבודו הסיפור איך הסבא שלח אותו לנהריה, שמעתי זאת מהרב מנדלסון הרב של קוממיות, אבל אני רוצה לשמוע את זה מכלי ראשון, איך זה הי'.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: אני הקטן יכול לספר לכבודו על הסבא ? כבודו הכיר את הסבא לפני ולפנים, ואמר לכבודו דברים גדולים שלא אמר לאף אחד.

אדמו"ר שליט"א: אני לא הכרתי אותו אני ראיתי אותו, אבל הסיפור הזה רציתי לשמוע.

רבי יקותיאל אבוחצירא שליט"א: הוא סיפר לי הרבה סיפורים שהי' לו עם כבודו.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: כאשר הסבא שלח אותי לנהריה, היינו אני ואחי לפני החתונה, נתן לנו משימה, הוא קרא לנו בניי, אתם יודעים אני רואה יהודים מגיעים אלי שגדלו אצלינו בחו"ל, טיפחתי וריביתי אותם שיהיו בני תורה ושיהיו יראי שמים ושיתפללו במנין, ושיהיו במסירות נפש לחנך את

בניהם בדרך ה', והנה אני רואה הם באים אלי לברכה ולא ככה ציפיתי לראות אותם, ואני בצער גדול על זה, וזה קטרוג גדול על ארץ ישראל, שבחול התנהגו כשורה ופה פרקו עול, אמנם אני מתפלל עליהם, אבל דרך תפילה לבד אני לא יכול לפעול עבורם, אני מבקש מכם לשולח אתכם במקומות מושבותיהם, בכל הגלילות פה בארץ ללכת ולחזק אותם, אז אחי הקדוש ע"ה ואני ענינו לו אנחנו עדיין צעירים ולומדים בישיבה, ואם נתחיל להסתובב בכל מיני מקומות בארץ להביא את דבר ה' ולפרסם מה שכבודו אומר, זה יפריע לנו מעבודת ה' בישיבה, אז הוא אומר לי, לא אתם גם יכולים ללכת וזה לא יפריע לכם מעבודת ה', שאל אותו אחי והאיך, הוא ענה לו תתחילו ללכת בערב שבת ותחזרו במוצאי שבת, תשבתו שבתכם בחריש ובקציר תשבות, תחרשו ותקצרו את הישועה בשבתות, בשבתות בין כה אין סדרי לימוד בישיבה, תתחילו לנסוע בשבתות ואני יגיד לכם לאיפה ללכת, הוא שלח אותנו לבאר שבע, ישבנו חודשיים בבאר שבע הקפנו את כל באר שבע הלך ושוב, היינו בכל בית כנסת בבאר שבע, כל שבת היינו מתחלקים אני ואחי ע"ה היינו הולכים לבית כנסת היינו דורשים ומביאים את דבר ה', באים ומספרים לו, כך כל פעם שלח אותנו למקום אחר עד שהגענו לנהריה, הוא שאל אותי איך זה בנהריה, אמרתי לו שהמצב ממש לא טוב, אין בתי ספר אין בתי כנסת אין תלמודי תורה, אז הוא אומר לי טוב אז אתה תגור בנהריה, אמרתי לו אני בירושלים לומד, מירושלים עד נהריה יש מרחק גם גיאוגרפי וגם רוחני, הוא אומר לי אתה תגור בנהריה, אמרתי לו אין כלום שמה, הוא אומר לי לך תברר לי אם יש שם איזה צדיק בנהריה זה מספיק לי הוא יגן על המקום, הלכתי לרב של המקום וסיפרתי לו כך וכך אמר הסבא, הוא אמר לי אני צדיקים לא מכיר כאן אולי יש צדיקים נסתרים אבל אני לא מכיר אותם, חזרתי לסבא וסיפרתי לו אז הוא אמר אם הוא לא מכיר אותם אז סימן שאין שם צדיקים נסתרים כי בארץ ישראל קשה להיות צדיק נסתר ובפרט בעיר כזאת, אמרתי א"כ אני פטור, אמר לי הסבא לא לך עכשיו תברר לי אם עבר פעם צדיק שם בעיר, חזרתי להרב קלר והתביישתי לשאול אותו, אמרתי לו אני מתבייש ואני מתנצל אבל סבא שלי שלח אותי אני חייב לשאול, שאלתי את השאלה, הוא אמר לי כן, מעניין בשנת כך וכך הגיע רבינו הקדוש הרבי מבעלזא ע"ה וקיבלתי אותו מלבנון בצור שם חיכיתי לו, ומצור הבאתי אותו בעגלה עד לנהריה, וישב יום שלם בנהריה, ואני יביא לך את המסלול איך הוא עבר בעיר, איפה התפלל מנחה, איפה הייתה לו קבלת פנים, הוא התרגש מאוד איך ששמע

שהגענו לארץ הקודש, והוא ראה את ההתרגשות, ואמר לו תגיד לי ברגע שאנחנו הגענו לארץ הקודש, חזרתי וסיפרתי את הכל לסבא, הוא אמר לי אני עכשיו רגוע אתה יכול ללכת לשם, הוא אומר לי זה אוד מוצל מאש רבינו הקדוש מבעלזא, הוא לא האמין שיישאר בחיים, הוא לא האמין שיעלה לארץ הקודש, הוא לא האמין לקומם את הקהילה מחדש, ואם זכה אז המקום הראשון שצעד בארץ הקודש הוא ודאי קידש אותו והמקום הזה קדוש יותר מכל מקום אחר, הוא כיוון עליו והוא אומר לי תהי' רגוע לך.

אדמו"ר שליט"א: מה ההתפעלות שלי מזה הסיפור, רק כמו בנבואה הי' מדרגות כמו"כ יש גם ברוח הקודש, ורוח הקודש כזה לראות מרחוק שהי' שם פעם צדיק זה מדרגה גבוהה ביותר, אני ראיתי אצל הסבא הקדוש הרבה פעמים רוח הקודש, אבל כששמעתי את הסיפור הזה, הוא עלה לי על הכל.

הי' פעם כתבתי איזה מכתב משום שלא רציתי שישמעו בחוץ כי השמועה שלו כבר הייתה קשה אז, ואפי' שישבתי איתו להבלח"ט על מיטה אחת שעות ע"ג שעות ואכלתי איתו בצלחת אחת,

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: שניכם לא אכלתם כלום.

אדמו"ר שליט"א: עכ"ז לא רציתי שישמעו אז כתבתי מכתב.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: כבוד האדמו"ר יכל לכתוב את המכתב באידיש, סבא קרא עשר ספירות ועשר צחצחות אפי' הקטעים שכתוב באידיש והבין אותם, ואם האדמו"ר הי' כותב באידיש אפי' הגבאי הי' קורא לא הי' מבין.

אדמו"ר שליט"א: מובא בגמ' שידאג אדם חמש שנים קודם פטירת אביו. ואבי נפטר בגיל צעיר, ולכן בהגיעי לגיל קרוב התיישבתי והעליתי את הדברים על מכתב, הגעתי לביתו והושיב אותי לידו וחיכיתי שהאנשים ייצאו שאני יתן לו את המכתב, ובלי שאני יוציא את המכתב ולא אמרתי לו שום דבר מיד החל לספר את סיפורו וכך סיפר:

"הייתי יתום בקטנותי, וכשהגעתי לגיל קרוב של אבי דאגתי, וביום הולדתי בא אלי דודי שגידל אותי לחלום ואמר לי: 'אל תדאג אתה תאריך ימים הרבה הרבה'... כך היה גם לשנה השנית ביום הולדת. אבי הגיע אלי שנית בחלום הלילה ואמר: 'אל תדאג תאריך ימים הרבה הרבה'... וסיים ואמר לי: 'את

אוצר החכמה
29361

אוצר החכמה
29361

הברכה הזאת אני מוסר לכבודו... אני כבר לא הייתי צריך למסור את המכתב, הוא הרגיש ברוח קדשו על מה ולמה באתי..."

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: איי איי איי האדמו"ר קודש קודשים, האדמו"ר קדוש בן קדושים, זה מדהים, זה סיפור מדהים, כבוד האדמו"ר במקום שהאדמו"ר ימסור לו [את המכתב] הוא מסר לאדמו"ר [את השנים].

כבודו מספר על הגדלות של באבא סאלי אני מספר על הגדלות של האדמו"ר, שבשעה שכבודו כתב כבודו יכל להגיע אפי' בכתיבה בנייר ישר למוח של באבא סאלי, מפיהם ומפי כתבם.

אדמו"ר שליט"א: [הניף ידו בביטול האה] איני יודע למה, אבל מהרגע הראשון שנפגשנו כ"כ נקשר אלי. הוא ידע כל פעם כשאני בא, הוא חיכה הרבה פעמים לפני שבאתי, ואמר לי שחיכה הרבה שאבוא מפני שהוא הי' במצב של פיקוח נפש ולפעמים אמר לי לברך עליו ברכת מחיה המתים, וכשבאתי ישבתי איתו שעות ונהי' בריה חדשה לגמרי'.

פעם הוא אמר לי שהוא רוצה לעשות איתי קשר נפשי, והוא מזג שני כוסות, הוא שתה ביד שלי ואני שתיתי ביד שלו,

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: שמאל וימין נקשרו עפ"י הקבלה, וסימנך כי יד על כס י-ה, כס זה כוס, ככה גורמים מלחמה בעמלק ובחיצונים,

הוא גם ביקש לאדמו"ר ללמוד עליו משניות.

אדמו"ר שליט"א: זה הי' ארבע עשרה שנה לפני פטירתו נתן לי סכום גדול של כסף וביקש לי שלאחר מאה ועשרים שנה יאמר עליו 'קדיש' וילמד משניות לעילוי נשמתו. סירבתי לקבל הכסף, והסבא התעקש שאקח את הסכום לטובת הישיבה. כעבור י"ג שנים נסתלק על פניו אביכם הקדוש, אז ראיתי את רוח קדשו ואכן קיימתי את בקשתו ומשך כל שנה ראשונה שלאחר הפטירה אמרתי 'קדיש' בכל יום, ועד היום אני אומר 'קדיש' ולומד משניות ביום היא"צ.

רוח הקודש ראיתי הרבה אצלו, אבל הסיפור הזה לראות מרחוק שהי' שם צדיק זוהי מדריגה גדולה ונוראה שאין לתאר.

בטח ידוע לכם כי הסבא קדישא החכם אלפנדרי זיע"א הרכין את הראש לסבא כשהוא הי' בן שלושים ושלוש בכדי שסבא יברך אותו.

פעם סבא שאל את חכם אלפנדרי שהוא רוצה לעלות ארצה, אז ענה לו החכם אלפנדרי ארצכם קדוש ארצכם קדוש [על מרוקן] מי יודע מה יעוללו לנו הבריונים הללו, הסבא מצא אותו כאן כשהסבא הי' פה לשנה אחת.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: בשנת תר"פ.

אדמו"ר שליט"א: אני לא התפעלתי כ"כ מרוח הקודש, הכרתי עוד הרבה צדיקים בעלי רוח הקודש בימינו, כמו אבא זצ"ל והרה"ק מבעלזא זצ"ל והרה"ק מהוסיאטין זצ"ל וחז"ל וכו' הרה"ק מזוועהל זצ"ל, ועוד הרבה גדולים בחז"ל, ממילא זה לא הי' אצלי חידוש, אבל רוח הקודש כזה הוא להפליא, ולכן חשוב הוא מאוד ששמעתי את הסיפור הזה מהמקור.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: הקשר שלו עם האדמו"ר עוד התחיל במרוקו שהגה בספרים שומר אמונים והי' קשור בהם לארכה ולרחבה, הי' בקי בהם ובשמותיהם.

אדמו"ר שליט"א: אכן הי' בקי בהם מאוד, אמרתי לענ"ד עפ"י מה שהבעש"ט אמר שיבוא בגלגול, יש דעה אחת למאה שנה, ויש דעה אחת לחמישים שנה, ולא שמענו מאז מעדה הספרדית שיהיו כ"כ קשורים עם האשכנזים והוא עשה סעודה בכל יא"צ של כל צדיק, ופעם ראשונה שבאתי הוא סיפר לי, זה הי' הסיפור הראשון, שהי' לו גילוי בחלום מהבעש"ט מהמגיד ומעוד שני צדיקים איני זוכר כעת מי הם.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: התולדות יעקב יוסף.

אדמו"ר שליט"א: זה הי' הסיפור הראשון ומאז לא דיבר מזה.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: הוא ראה שהאדמו"ר חקר ודרש אז בשביל זה הוא לא המשיך לספר.

אדמו"ר שליט"א: לא יודע מה זה כ"כ קשר נפשי כזאת.

רבי יקותיאל אבוחצירא שליט"א: סיפר לי ראש הישיבה הרב ר' שמואל אויערבאך שליט"א שהי' אצל מו"ר זקני, הוא ראה אותו הוא אמר לו כבודו נכד של התולדות יעקב יוסף בן אחר בן, תדע לך שהספר שלו לא יורד משולחני, הוא סיפר לי זאת בעצמו.

אדמו"ר שליט"א: הקשר שלו עם תלמידי בעש"ט הי' כ"כ הדוק והשם שלו גם הי' ישראל לכן אמרתי לענ"ד שבטח הי' לו את הנשמה של הבעש"ט בדור הזה.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: מאז שהוא בא לארץ הקודש חיבר בין הספרדים לאשכנזים, ולקראת סוף ימיו באו לרובם אשכנזים, כמעט לא ראו ספרדים במקום.

אדמו"ר שליט"א: זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

רבי יקותיאל אבוחצירא שליט"א: לכבוד הבעל שם טוב הוא עזב את יבנה.

אדמו"ר שליט"א: סיפר לי הגבאי שבכל יום הוא היה אומר היום בא המשיח.

פעם הייתי צריך לעבור איזה ניתוח ולא רציתי לעשות זאת לפני שאני שואל אותן, והוא כבר היה בלי הכרה לחודש חודשיים, ואח"כ הודיעו לי שהוא כבר חזר לביתו ונסעתי אליו, וזה היה בחודש מרחשוון האחרונה לחייו, וישבתי חצי שעה, והייתי בשנת אבל על אמא שלי, והייתי צריך להתפלל ערבית, ונכנסתי לבית הכנסת החדש שהיה שם להתפלל לפני העמוד, והוא שכב אז על מטתו, ובאמצע התפילה שמעתי שהוא דופק עם המקל על השלחן, ונכנס לבית הכנסת עד סוף התפילה.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: זה קשר נפשי, הוא אהב את כבודו.

אדמו"ר שליט"א: אני יגיד לכם מה הסיבה, כתוב והלכת בדרכיו, שצריכים ללכת בדרכיו של הקב"ה, והקב"ה אמר כי אתם המעט מכל העמים, שבני ישראל ממעטים את עצמם ולכן השרה שכינתו עליהם, וכמו כן הניח הקב"ה את כל ההרים, ובא לשרות על הר סיני הנמוך מכל ההרים, וכמן כן הסבא זצ"ל לא מצא עוד בן אדם נמוך כמוני, ולכן נקשר עמי.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: הוא החשיב את עצמו נמוך, לכן הוא חיפש בן אדם גבוה, כמו שהאדמו"ר אמר, אבל לא האדמו"ר חיפש אותו הוא חיפש את כבודו.

אדמו"ר שליט"א: אספר לכם האיך התקרבתי אליו, הייתי בתפירה וחלמתי שהלכתי לטייל ופתאום נכנסתי לגבול מצרים, והייתי בתוך שטח

מצרים, והתחלתי לרוץ חזרה, ואז מצאתי בית כנסת של ספרדים, ונכנסתי לשם וראיתי שם חכמים והרגשתי ממש אויר גן עדן ממש עולם הבא, ואז כשהשכמתי החלטתי לנסוע ולהכיר אותו.

רבי דוד אבוחצירא שליט"א: הסיבה שזה היה במצרים, כי שם קבור רבי יעקב אבוחצירא, וזה מתחבר דרך יעקב סבא, ולכן כתוב יגל יעקב ישמח ישראל, כי הסבא קדישא רבי יעקב, והוא רבי ישראל, וכדי שיהיה שמחה, לכן היה במצרים דרך המצרים, כי מצרים עה"א בגימטריא שכינה, וכבודו נכנס לשכינה, ולכן כבודו חלם על מצרים בדרך משל, והטעם שהוא מתגלה בדרך משל, כי בכך אפשר לדרוש בו כמה שרוצים, הפך בה והפך בה דכולא בה, הכל על פי האבא, ואיזה שכינה? הרי יש כמה גדולי ישראל, אבל זו השכינה היא כמו אצל רבי יעקב, וזה הסוד, ולכן יעקב"ל בגימטריא קר"ע שט"ן, וזה בשביל שיתחברו שניהם, ובשביל זה זכה רבינו.

אדמו"ר שליט"א: זה פלא בעיני הרי נפש כזאת קדושה לא מצאה יותר אצל מישהו אחר.

רבי דוד אבוחצירא: כתוב נגד אבותי עשה פלא בארץ מצרים, הסבא קדישא הרי הוא אהב אתכם אהבה גדולה.

אדמו"ר שליט"א: כמה פעמים כשבאתי הוא אמר לי שהוא מרגיש ממש חיים חדשים.

הרה"צ ר' שלמה ראטה: הרי פעם אחת כשהגיע הרבי אליו אמר שאמש ראה את אליהו הנביא בחלום, וכעת כשבא הרבי אליו נפתר לו החלום.

רבי דוד אבוחצירא: אם כן, יוצא שגם הרבי זכה לגילוי אליהו.

אדמו"ר שליט"א: אם ראיתי את הסבא, זה נחשב כמו גילוי אליהו.

אדמו"ר שליט"א: שמעתי איש מפי איש שהיה איזה יהודי מצפת בשם אלימלך שיצא לחוץ לארץ והתעכב בעיר בעלזא כמה שבועות, אצל הרבי הראשון מהר"ש זיע"א, ולא היה לו סבלנות לחכות בסעודה שלישית עד חצות, אז הוא בירך, ולקח כמה חלות ונטל ידיו למלוח מלכה, וסיפר מהבעש"ט והרבי ר' אלימלך, ואחד מהגבאים של הרבי גם קראו לו אלימלך, והוא ביטל את דבריו ואמר אלו סתם סיפורים, ובאמצע סעודה שלישית דפק הרבי על השלחן ואמר

מיילעך גבאי בוא הנה, למה אתה שוחק כל כך מגושם, ואמר כי מיילעך מצפת מספר סיפורים ואומר שלספר מהבעש"ט מסוגל לפרנסה ומהרבי ר' אלימלך מסוגל ליראת שמים, ונענה הרבי ואמר: כל צדיק כשמדברים ממנו יש לו תענוג בעולם הבא כמו מי שהתעלף ונותנים לו חיות של אלכוהול והצדיקים לא רוצים להנות מנהמא דכסופא, אז משפיעים בני חיי ומזוני וגם יראת שמים, בכל זמן ובכל צדיק. ואמרתי שהוא ירושלמי מפורש, האומר דבר בשם אומרו שפתותיו דובבות בקבר חד אמר ככומר של ענבים וחד אמר כיין עתיק, רואים שזה כמו משקה. ולכן כשמדברים מהסבא הקדוש בטח יש לו הנאה וישפיע עלינו, שצריך רחמי שמים שיהא סוף וקץ לכל צרותנו.

המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

ואוסיף לכם עוד מלה אחת על החודש, הרי החודש קרוי בשם מנחם אב, וכתוב שהקב"ה ישלח את הנביאים שינחמו את עם ישראל, והם לא יקבלו תנחומין, עד שהקב"ה ילך, ולכאורה לפי זה היה צריך להיות שם החודש אב מנחם, **ולא מנחם אב.**

אוצר החכמה
29361

ואמרתי שיש אב שיש לו בן לא טוב, והוא מרביץ לו וזורק אותו ולא הולך, אבל כשהבן רואה שהאבא מצטער כל כך, אז הוא אומר לו: אבא עוד תראה ממני נחת. וכמו כן זהו מנחם אב, שאנו מנחמים את הקב"ה שעוד יראה נחת מעם ישראל.

שניפגש רק בשמחות.

הרה"ג טוביה פריינד שליט"א

**שיחה על הניחום אבלים בבית משפחת אביחצירא ועוד דברים
מרתקים על משפחת אביחצירא**

ידוע אמרת רבותינו מאורי החסידות, שבימי בין המצרים ניתן להתקרב לעבודת הבורא ביותר, כי ימים אלו של אבל וצער על החורבן ששכינתא בגלותא, וכל הנמצא על פרשת דרכים יכול להתקרב לחזות בנועם ה'. וכך מובא בספר 'עבודת ישראל' להקרה"ק המגיד מקאז'ניץ זי"ע, בפרשת מסעי, שהביא רמז לפסוק 'כל רודפיה השיגוה בין המצרים', דהיינו כל מי שנרדף להמליך את הבורא יוכל להשיג יותר דווקא בימים אלו של בין המצרים. והביא שם דרך משל, כי כשהשר יושב בביתו, אז אימתו מוטלת אשר לא כל איש ואיש יכול לבא פנימה, משא"כ אם השר עובר בשוקים וברחובות חוץ לפלטרין שלו, אז הוא קרוב לכל קוראיו. והנמשל הוא, כי בזמן הזה כי כצפור נודדת מקנה וגו', לכן הרשות נתונה לכל אדם להתקרב אל מלכו של עולם והוא עולה עליהם, כך ביאר המגיד מקאז'ניץ זי"ע בספרו 'עבודת ישראל'.

דומה כי תחושה נעלית זו חשו המוני בית ישראל מכל העדות והחוגים שעלו ובאו לבירת הנגב העיר באר-שבע, פסו וצעדו אל עבר בנין הישיבה ברחוב קפריסין 6, בכדי לנחם את כ"ק מרנן האדמורי"ם המקובלים הצדיקים לבית אבוחצירא שליט"א המתאבלים מרה על הסתלקותו הקשה של כ"ק האדמו"ר המקובל רבי אלעזר אבוחצירא זצוק"ל, שנתעלה בחטף ובזעזוע לישיבה של מעלה ביום חמישי שעבר.

הרבנים האדמורי"ם לבית אבוחצירא שליט"א שהינם חטיבה אחת של תורה, תפילה וחסידות, לא ניתן בימים כתיקונם להפריעם מעבודתם הקדושה. אולם, בימי אבלם ויגונם, נדדו והתיישבו 'שבעה' בישיבת אחיהם הגדול זי"ע במושב טוב הרוחני שהקים בבאר שבע עיר מגוריו, שם תקע אוהלו בהוראת זקנו מאור ישראל הרה"ק אדמו"ר רבי ישראל אביחצירא זי"ע, הנודע בכינוי ה'באבא סאלי'; וקבלו בהארט פנים את ההמונים שבאו לנחמם בנחמת ציון וירושלים.

ואמנם כן, המנחמים הרבים יצאו מנוחמים ומחוזקים, ודווקא בימי צערם מחזקים הם בשמחה את אלפי בני ישראל מאצילים מהודם ומדברותיהם על קהל המונים הצמאים לדבר ה'.

משפחת אבוחצירא העניפה והרוממה לדורותיה, הטביעה חותם בל ימחה בכרם בית ישראל, ומאז היתה למאור, מעוז ומגדול, אם לאחינו בני ישראל, מקושרים ואוהדים מכל החוגים והעדות – אשר נאותו למאורות הגדולים אשר נודעו בשגב קדושתם וכוחם, ואשר העמידו המונים באור של תורה, אור של אמונה ובטחון, אור של רצון בלתי נדלה לעשות רצון אבינו שבשמים.

במיוחד נתפרסמה שמה הטוב לרבים אודות צדקותו ופרישותו של זקנם האדמו"ר הרה"ק רבי ישראל אבוחצירא ה"באבא סאלי" זיע"א, אשר האציל מהודו, רוחו וקדושתו על המוני בית ישראל ששיחרו לפתחו להדרכה, לעצה ולברכה ודבקו במורשתו הטהורה. בנו, כ"ק אדמו"ר הרה"ק רבי מאיר זי"ע אף הוא נודע כאיש מופת קדוש ונורא, גדול מאוד בתורה היה בנגלה ובנסתר, וקדוש בקדושה עליונה. עסק רבות גם בהרבצת תורה וקירוב לבבות, כאשר רבים שיחרו לפתחו ונושעו מברכותיו.

מימיהם הזכים והצלולים מפכים עד היום. בניו-צאצאיו ממשיכים את מורשת אבותיהם שרשרת הזהב שושילתא קדישא. כך שמשך השנים הפך ביתם לתל תלפיות. פנים רבות ומגוונות, יהודים מכל העדות והחוגים, עולים ובאים לרגל מבקשים להסתופף בצילם, לשמוע מנועמם, לבקש מפייהם עצה ותושייה, להתברך בפקודת ישועה ורחמים ולהתבשם מאור תורתם, ועל כולנה לדלות מבאר מים חיים של זקנם הקדוש זי"ע שהיה שריד לדור קמאי שהאיר בדור הזה לאלפים ולרבבות.

כל אלו כיוונו השבוע את פניהם לעבר הנגב לנחמם ולכאוב את השבר הגדול שפקד את כלל ישראל בהסתלקותו הטראגית. מי שהתבונן בנחיל האדם שחזרו מ'בית האבלים' הבין בעליל את מאמר החכם מכל אדם - שלמה המלך ע"ה, בקהלת (ז' ב') 'טוב ללכת אל בית אבל, מלכת אל בית משתה; באשר הוא סוף כל האדם, והחי יתן אל לבו'. וכפי שביארו המפרשים, שבבית אָבֶל מדברים על מעלותיו ותכונותיו הטובות של הנפטר - תכונות וערכי עליון שהקרן קיימת בעולם הבא, ונזכרות בעולם הזה גם לאחר פטירתו, שהאדם החי הבא לשם שומע ונותן אל ליבו את ערכם של החיים, להתעללות בתורה ויראת שמים.

* * *

אוצר החכמה
29361

אף־אנו הלכנו בעקבות טובים, ופסענו בשעה מאוחרת אל עבר בית האבלים הצדיקים. היה זה בשעת לילה קרוב לחצות, זה הזמן שנקבע לנו במיוחד, "הרב יושב ומקבל ניחומים רצוף משעות הבוקר ועד עתה, כמעט ללא הפסקה" – אומר לנו אחד המקורבים-הנאמנים שפתח לנו שער בעת נעילת שער, קווינו וייחלנו לדלות דברי חיזוק מוסר והתעוררות לימים אלו אשר החושך יכסה ארץ. ואכן זכינו לזהרורי אור משולי אדרת קדוש עליון.

ביריעה מיוחדת זו אנו מציגים דברים ששמענו מכ"ק אדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא שליט"א, שטובו הגדול הואיל לפנות מזמנו בעת יגונו לאחר שאלפי המנחמים פנו לדרכם, נאות להשמיע רישומי-הוד, אשר כשמים כן הם, שמשאירים 'רושם' רב על הקורא – כדי שיתפרסמו ב'המודיע'.

שמענו את ההספד שהרב הספיד בבכי תמרורים ובקול יללה, צמרמורת עזה עברה על השומעים והלבבות פעמו בהתייחדות עם האסון הנורא והצורך להתחזק בעקבותיו.

"אכן זו היתה מכה קשה שאין לתארה כלל וכלל".
אוצר החכמה
29361

שאלנו את כ"ק האדמו"ר רבי דוד שליט"א, מה יש לומר לנערים צעירי הצאן על הרעם שנפל בליל שישי שקט, עם הסתלקותו בחתף באופן כה נוראי של מנהיג גדול וקדוש?

"נורא, אי אפשר להסביר זאת... מה נאמר ומה נדבר? נחפשה דרכינו ונשובה. מיתת צדיקים מכפרת - זה לא בכל אופן... כשהקב"ה לוקח אליו את הצדיק באופן טבעי אזי מתתו מכפרת".

הרב מתכוון לדברי ה'פני יהושע' במסכת ראש השנה דף י"ח.

"אנחנו צריכים לרחמים גדולים... זה לא פשוט. פטירתו של אחי עטרת ראשנו, רבי אלעזר זצוק"ל הוא אסון גדול לכלל ישראל. אי אפשר להתחיל לדבר על גדלותו, כי נצטרך לשוחח זמן רב. כבר בהולדתו הבחין מור זקני בקדושתו, הוא שקרא את שמו 'אלעזר' כשהוא מוסיף ואומר: 'אלעזר ראשי תיבות: 'עין לא ראתה אלוקים זולתך'...' להספיד אותו ולדבר בשבחו צריכים ימים ולילות".

"אם רצית להגדיר בשני מילים את הצדיק רבי אלעזר, הכותרת היא 'פקודת אלעזר'. בתורה (ויקרא ד' ט"ז) כתיב 'פקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטורת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה, פקודת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכליו'.

ובתלמוד ירושלמי (שבת ס"ב ב') מבואר 'כתיב ופקדת אלעזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטורת הסמים ומנחת התמיד ושמן המשחה, שמן המאור בימינו, וקטורת הסמים בשמאלו ומנחת התמיד של יום תלויה בזרועו, שמן המשחה איכן היה נתון? רבי אבון בשם רבי אלעזר כמין צלוחית קטנה היה לו באפונדתו, אין תאמר שהיה קטן'.

"רבי אלעזר בכל השנים היה מוקף בכל הטוב, הוא היה מורם מעם, היה מלך בן מלך, מרומם ומנושא במלכות עילאית. אין לתאר כמה חסדים עשה. הסעודות שהיו בביתו מדי יום ביומו למאות אנשים ללא גוזמא, כל רעב ממנו יאכל וכל צמא ממימיו ישתה. ה'מתן בסתר' שעשה, הצדקות ששלח לכל עיר ועיר, בסתר ובהצנע, למשפחות לאלפים, מי היה מסוגל לעמוד ולשער במעשי החסד שלו. אכן להאריך הוא למותר, הכותרת היא 'פקודת אלעזר'..."אומר האדמו"ר רבי דוד שליט"א."

עבודת ה' בשמחה וטוב לבב

במה יש להתחזק? שאלנו, איזה דבר יש לתקן בעקבות הסתלקות הפתאומית הכואבת?

"כל אחד צריך לפשפש במעשיו ולהתחזק. יש להרבות במידות טובות. ובעיקר לקיים את המצוות מתוך שמחה. הגם שהזמן גרמא להיות עצב ונאנח על חורבן בית ה', עכ"ז יש לחזק את עצמו ולטהר לבבו ולעבוד ה' בתורה ותפלה בשמחה בפרט בשעת אמירת שירות ותשבחות, כפי שמובא בספרי חסידות. ודווקא בשעות קשות אלו יש להרבות בכך".

* * *

כ"ק האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א, הינו דוגמה מוחשית לכך, למרות היותו כואב את יגונו, מרבה הוא לחזק את סובביו, קהל מעריציו שומעי לקחו בבטווי שמחה. כאילו אומר שעצבות הינה מהמידות הגרועות ביותר.

עניין זה ממש מצאנו בהמשך הדברים של הרה"ק מקאז'ניץ זי"ע המובאים לעיל, שהסביר להבין את הדברים עפ"י משל ומליצה, מדרך מלך בס"ד שיש לו כל מיני טוב, מיני שמחה וגם מנגנים בפניו בתוף, מחול, כינור ועוגב. שבודאי כאשר טוב לב המלך והוא שרוי בשמחה אין הוא צריך למשוררים ומנגנים בקולי קולות, כי בלא"ה יש לו שמחת לב. אכן כאשר לפעמים בא עת עצב ויגון ממקרה אשר הקרה ה' אז יקראו המשוררים והפורטים על נבל לשירה ולזמרה לשמח לבבו ולהצהיל פנים.

וכן הנמשל ודוגמא אל קדושתו יתברך שבוודאי משרתיו ברקיע מנעימים ומקלסים שמו רק בזמן שבהמ"ק חרב יש עצב אז צריכים מי אשר נגע ה' בלבו להתחזק אל בתי ולהפשיט עצמו כלל מיני עצבות ולשמח כבוד המלך ולומר לפניו אתה מלכנו מעולם וגם עכשיו ותמלוך לעולם ועד.

אומר האדמו"ר רבי דוד שליט"א: "אין אנו יודעים חשבונות שמיים. אנו תולים עינינו למרום, מבקשים לעורר זכות אבותינו הקדושים, שיעמדו בתפילה על הכלל ועל הפרט".

מהמקורבים ביותר לבאבא סאלי זי"ע

אחד מנאמניו של האדמו"ר רבי דוד שליט"א מודיע ולוחש לאוזנו, כי אחרון המנחמים באותו ערב עומד להופיע, הלא הוא כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א עולה לישיבה הק' לבוא לנחמו.

ידענו כי השיחה תמשך זמן רב, בהיות כי כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א, שן מעולפת ספירים, חיכו ממתקים וכולו מחמדים, דלה משך שנותיו מתורתו של הרה"ק רבי ישראל אבוחצירא זי"ע. בשפתו הרהוטה והקולחת מעביר את הדברים בנועם-שיח מיוחד, שלעת הזו אינו אלא 'נוחם-שיח', ירושת אבות שטופחה בעמל ויגיעה עצמיים. מעטה ענווה והצטנעות עוטף את ביטוייו, את אמירותיו וכל מה שמסביב, כאשר הוא תר בכל אלו להגיע אל המסר ואל התובנות שניתן ללמוד.

בענוות חן מקרב אותנו האדמו"ר רבי דוד שליט"א בידיו הק' אליו, ואומר לנו בנועם: "התקרב נא ושב לידי בכדי שתוכל להקשיב לדברים, בידועי כי הרבה יהיה ללמוד משיחתו של האדמו"ר משומרי אמונים שליט"א". כשבינתיים

מספר על הקרבה המיוחדת והנדירה לה זכה אד"ש משומרי אמונים לזקנו
הבאבא סאלי זי"ע.

"הידידות העמוקה בין מו"ר זקיני [הבאבא סאלי] להבלחט"א כ"ק אדמו"ר
משומרי אמונים שליט"א היתה להפליא, כמעט ולא ראו כדבר הזה...
רבים באו לבקרו, אך והנהגה כזה עוד לא ראו, מו"ר זקיני היה מושיב אותו על
ידו על מיטתו".

לא רבים ידעו על הקרבה המיוחדת. הוא סיפר בקדשו כמה פעמים דברים
נפלאים שראה וחזה במחיצתו של הרה"ק הבאבא סאלי זי"ע, עמודא
דנהורא שהיה כאחד מן השרפים שהאיר לארץ ולדרים, אור טמיר ונעלם,
עבודתו בקודש היתה רצופה כשלהבת הקשורה בגחלת, כשאינו מסיח דעת
מקוב"ה בכל דרכיו והליכותיו.

עם הופעתו ברוב הדרתו של כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א, הציג בפניו
האדמו"ר רבי דוד שליט"א ושאלו את השאלות שנשאל קודם לכן: 'מה יש
לומר על דבר הסתלקותו הכואבת והפתאומית? מה עונים לשואלים?

כ"ק אד"ש משומרי אמונים עונה: "אין מה לומר, יש פעמים שאין צריכים
לומר... השם ירחם".

באיזו דבר מיוחד יש להתחזק, שואלים אותי. ממשיך האדמו"ר רבי דוד לשאול
את אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א.

"יש להתחזק בכל העניינים. הרי מי שמתבונן, בכל שנות ההיסטוריה של העם
היהודי לא היה כל כך הרבה תורה, ישיבות וכוללים. אף פעם לא היה כל
כך הרבה חסד. וכמו שהדברים הטובים רבו ברוך ה' בימינו, גם הייצר הרע רח"ל
גדל מאוד. ולכן שומעים היום דברים נוראים ומזעזעים שלא שמענו בעבר. ואנו
ממש קרובים לימות המשיח, יש להתפלל להחיש את הגאולה בקרוב".

מתנהג בחסידות

שיחתם נסובה על השנים המיוחדים במחיצת הרה"ק הבאבא סאלי זי"ע ועל
קרבתו לדרך החסידות. ונציין את שסיפר פעם כ"ק אדמו"ר משומרי
אמונים שליט"א:

קדוש ישראל ה'באבא סאלי זי"ע היה קשור מאוד והלך בדרכו הקדושה והסלולה של מרנא אור שבעת הימים רבינו הבעש"ט זיע"א באופן נדיר ביותר, יודעי קורותיו מעידים כי הוא אף היה קרוי על שמו. בכל יומא דהילולא של צדיק מתלמידי הבעש"ט היה עורך סעודה מיוחדת. בסעודות אלו השתתף כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א. וסיפר, כי כשהרה"ק ה'באבא-סאלי" הגיע לארץ ישראל, היה דר בתחילה ביבנה. עד שפעם אחת באמצע הלילה נכנס לבקרו איזה ראש ישיבה, ובתוך שיחתו שאל אותו הרה"ק מה דרך הלימוד כאן בישיבה? ענה לו את הלימודים הנלמדים שם. שאלו שוב הרה"ק האם לומדים בישיבה ג"כ ספרי חסידות? ענה לו הראש ישיבה שדרך הבעש"ט הוא אינו דרך לימוד. הרה"ק החריש ולא ענה, הוא לא דיבר עמו יותר מאומה עד סיום השיחה. משיצא תיכף ציוה לארוז חפציו כי אינו רוצה ללון במקום כזה אפילו לילה אחת. וכמה שב"ב ניסו להניאו מכך עקב השעה המאוחרת, שרוב העיר כבר נמו את שנתם, לא שת לבו אליהם, וציוה מיד לצאת לדרך, והם אפילו שלא ידעו להיכן יסעו. ורק לאחר שכבר ישבו כולם במכונית אמר שיסעו לנתיבות.

כ"ק האדמו"ר רבי יקותיאל אבוחצירא שליט"א שישב לימין אחיו הוסיף: "זקנינו היה קשור בכל נימי נפשו לדרך ותלמידי הבעש"ט זי"ע. פעם פגשו הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, אמר לו מו"ר זקני כבודו נכדו של ה'תולדות' בן אחר בן. הספר שלו לא יורד משולחני...."

אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א "בפעם הראשונה שהגעתי אל זקניכם זי"ע, אמר לי שראה בחלום את הבעש"ט והתולדות זי"ע, ולכן התקרב מאוד לדרכם ולמורשתם. בכל ימי הילולא היה עורך סעודה לכבודם".

האדמו"ר רבי דוד שליט"א "ידוע שמה שמו"ר זקני גילה לאדמו"ר שליט"א לא גילה לשום נברא בעולם, ומו"ר זקני מגיל שבע עשרה עסק בתורת החסידות והיה קשור לדרך החסידות".

איש אשר רוח אלוקים בו

מספר אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א: "ראיתי בעיני את רוח קדשו של זקניכם. וכך הוה: אבי זכרונו לברכה [האדמו"ר הרה"ק רבי אהרן ראטה זי"ע בעל ה'שומרי אמונים'. ט.פ.] נסתלק בגיל חמישים ושנים. ומובא בחז"ל

שיפשפש אדם חמש שנים קודם פטירת אביו. ולכן בהגיעי לגיל קרוב התיישבתי וכתבתי 'מכתב' ארוך לזקנכם, בכוונה העליתי את הדברים ב'מכונת כתיבה' כיון שכבר היה בשנותיו האחרונות וכבדה עליו השמיעה לכן חשבתי שבקריאה יקל עליו. הגעתי לביתו והושיב אותי לידו ומיד החל לספר את סיפורו וכך סיפר:

"הייתי יתום בקטנותי, ודודי הצדיק גידלני כבנו. בהגיעי [הבאבא סאלי זי"ע] לשנות אבותי, הגיע אבי בחלום ביום הולדתי ואמר לי: 'אתה תאריך ימים מאוד מאוד'... כך היה גם לשנה השנית ביום הולדת. אבי הגיע אלי שנית בחלום הלילה ואמר: 'תאריך ימים מאוד מאוד'... וסיים ואמר לי: 'את הברכה הזאת אני מוסר לכבודו'... אני כבר לא הייתי צריך למסור את המכתב, הוא הרגיש ברוח קדשו על מה ולמה באתי..."

מעיר ומאיר האדמו"ר רבי דוד שליט"א: "האדמו"ר בענוותנותו רואה את קדושת הסבא זי"ע. אני משתומם על קדושת והתקשרות של האדמו"ר שבעת כתיבת מכתבו על 'מכונת הכתיבה' בביתו בכח קדושתו הוא כבר התקשר עמו בקשר אמיץ בל ינתק..."

האדמו"ר שליט"א משומרי אמונים בענוותנותו מניף ידו בביטול. אה...

האדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א: "האדמו"ר אמר 'קדיש' על הסבא כל השנה כבן ממש..."

ואמנם כן, זה היה דבר המעשה:

שנים עשרה שנה קודם פטירת הרה"ק הבאבא סאלי זי"ע, נתן לאדמו"ר משומרי אמונים סכום נכבד וביקשו שלאחר מאה ועשרים שנה יאמר עליו 'קדיש' וילמד משניות לעילוי נשמתו. האדמו"ר שליט"א סירב לקבל הכסף, וה'באבא סאלי' זי"ע התעקש שיואיל נא ליקח את הסכום לטובת הישיבה הק'. כעבור אחד עשר שנים נסתלק על פניו בנו הרה"ק המקובל רבי מאיר זי"ע [ה"ה אביהם של אדמו"רי בית אבוחצירא שליט"א]. ואכן קיים אד"ש את בקשתו ומשך כל שנה ראשונה שלאחר הפטירה אמר 'קדיש' בכל יום, ועד היום אומר 'קדיש' ולומד משניות ביום היא"צ וממשיך לשמר את בקשתו עד ביאת משיח צדקינו בב"א.

האדמו"ר רבי דוד שליט"א מגיב בהתפעלות ואומר: "הסבא נהנה מאוד ושמח ביום שהאדמו"ר היה מגיע אליו".

אוצר החכמה
29361

וכך סיפר לנו מאוחר יותר נכדו ומשמשו, הרה"ח ר' אהרן גלדצהיילר, כי זקינו כ"ק אד"ש נסע פעם לתפרח לנחם את הרה"ח ר' חיים צבי פלדמן בעת התאבלו על אביו ז"ל. בדרך חזרתם ציוה אד"ש שיסע דרך העיר נתיבות – מקום משכנו של הרה"ק הבאבא סאלי זי"ע. הביקור לא היה מתואם מראש, אך אד"ש ביקש לנסות אם יוכלו להיכנס אליו – מוטב, ואם לאו – ימשיך לדרכו. משהגיע לביתו פתח אחד המשמשים את פתח הבית והרה"ק הבאבא סאלי ראה את אד"ש מיד רץ לקראתו תוך שהוא אומר למשמשו - הרב אליהו אלפסי ז"ל - בשפה המרוקאית: 'הָאָו אַהֲזֵה! הָאָו אַהֲזֵה!' [הנה הוא בא, הנה הוא בא]. ואמר לו הרי אמרתי לך שהוא יבוא היום.

לאחר מכן סיפר משמשו הנ"ל שכבר בבוקר מיד כשקם ממיטתו אמר תיכף: 'היום הוא יבוא' ולא הבנתי על מי מדובר. לאחר התפילה אמר שנית כנ"ל: 'היום הוא יבוא' כפל ושילש דבריו: 'אתה תראה שהיום הוא יבוא'. רק עתה הבין למי התכוון הרב, סיים משמשו וביקש מאדמו"ר שליט"א: 'תשתדלו לבוא לכאן יותר בתדירות, כי ביום שהאדמו"ר מגיע אזי הרב מרגיש כל היום יותר טוב, זה ממש חג בשבילו.

הרגיש את קדושת הרה"ק מבעלזא זי"ע

כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א שאל לכ"ק אדמו"ר רבי דוד אבוחצירא שליט"א, אודות סיפור הגעתו לעיר נהריה, כפי ששמע שזה היתה בהוראת זקנו גאון ישראל הסבא קדישא.

אוצר החכמה
29361

וכך סיפר האדמו"ר הרה"צ רבי דוד שליט"א: "בצעירותי, שלח אותי מו"ר זקני [ה'באבא סאלי ט.פ.], להתגורר בנהריה ולשמש בה ברבנות. באותה תקופה התקיימו בחירות לרבנות נהריה, ורק רב אחד ניגש להתמודדות, כי אף אחד לא העז להתמודד מולו ובחירתו היתה צפויה. כששמע אותו תלמיד חכם מופלג שמו"ר זקני מבקש לשלוח את נכדו לנהריה, הסיר מיד את מועמדותו ואמר: 'אם בבא סאלי צריך נציגות בצפון, אני לא מעז למנוע זאת ממנו'.

"בבואי לנהריה, מצאתי שממה רוחנית שאי אפשר לשערה ולתארה. בעיר התגוררו יהודים מיוצאי גרמניה ורומניה, צאצאים לשלושה דורות של

ריחוק. היו אנשים שאמרתי להם 'שבת שלום' ולא הבינו מה אני אומר להם. עד כדי כך. הייתי שם שבוע וברחתי אל הסבא. נכנסתי אל מו"ר זקני ואמרתי לו: 'לאן שלחת אותי... לעיר שאין בה קדושה ואין בה טהרה, אין בה שבת ואין בה בתי כנסת... לאן נשלחתי?...' אמר לי מו"ר זקני: 'לך ותבדוק אם יש שם אדם צדיק'. הלכתי ושאלתי ולא מצאתי מישהו שדוגמתו התכוון הסבא.

"שבתי אליו ואמרתי לו כי לא מצאתי. הוא שלח אותי לברר, האם צדיק גדול עבר פעם בעיר. הלכתי וביררתי ונודע לי שביום ט' בשבט תש"ד, כאשר הצדיק הקדוש [רבי אהרן] מבעלזא זכותו תגן עלינו הגיע לארץ ישראל, מגבול לבנון נכנס אל הארץ ותחנתו הראשונה בעיר נהריה, ואף התפלל תפילת מנחה ברחובה של עיר, זה היה ברחוב ויצמן. שבתי וסיפרתי לסבא והוא הגיב ואמר: 'ציאת צדיק מן המקום עושה רושם - רישומו ניכר! כל מה שאמרת שאין בה בנהריה, יקום ויהיה. קדושה וטהרה, שבת ובתי כנסיות'. ואכן, זכינו ובעירנו נהריה אין שכונה שאין בה בית כנסת ואין בה מקוה טהרה, והתרבו ונוספו המונים לקהל שומרי תורה ומצוות, עד שיש בה בנהריה רובא דמינכר של אנשי מסורת".

כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א: "את הסיפור שמעתי מגאב"ד קוממיות שליט"א, אך רצינו לשמוע סיפור מופלא זה מכלי ראשון... הא אין לתאר את קדושתם של שני צדיקי קדושי עליון הרה"ק מבעלזא והסבא הרה"ק רבי ישראל אבוחצירה זכותם יגן עלינו".

* * *

שיח נוחם מיוחד זה נמשך למעלה משעה, כשבתוך דבריהם מפליגים ומפלפלים בדברי קבלה וחסידות. ביריעה זו, העלינו בקצירת-אומר, כמה דברי חיזוק שאמר כ"ק אדמו"ר רבי דוד חי שליט"א על אודות אחיו כ"ק אדמו"ר רבי אלעזר זצוק"ל; ומרשמי שיח שזכינו להאזין להם, משיחתו עם כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א על אודות ה'באבא-סאלי' זי"ע.

לאחר ברכת הניחומין של כ"ק אדמו"ר משומרי אמונים שליט"א, בירך כ"ק האדמו"ר רבי דוד חי שליט"א כנגד המנחמים, וסיים: "הקב"ה יעזור שנזכה לגאולה ולישועה קרובה שייאמר לכל צרות העם ישראל הרף, לבל יוודע עוד שום שוד ושבר". תוך שהוא מוסיף ברכה מיוחדת לאכסניה המכובדת שלנו, "שתזכו להמשיך במעשיכם הגדולים להרבות כבוד שמים. אמן".